

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הועדה

ועדת איכות הסביבה

ישיבה בנושא

מצב הים של ת"א ופתיחת עונת הרחצה לשנת 2018

שהתקיימה ביום ב' – 09.04.2018, שעה 17.30

בחדר ההנהלה, בניין העירייה, קומה 12

סטנוגרמה

לורן לוי-ידגרוב

שוש בלו

מנהלת לשכת עו"ד ראובן לדיאנסקי

עיריית תל-אביב-יפו

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה ונהלת העיר
יו"ר הועדה

<u>חברי הועדה ה"ה:</u> <u>מוזמנים ה"ה:</u>	
מר יאיר וולוביץ	אגרונום - יו"ר עמותת ארץ ללא בדל
גב' גליה לימור שגיב	רכזת מעורבות צבור תלה"ט
גליה חנוך רועה	גב' רוני טל
רפאל חזני	רכז משמר המועצה - תלה"ט
שרה פישר	אזרחית שאכפת לה
דב רנדל	יועץ בינ"ל הסתדרות עובדי המדינה חבר ועדת איכות סביבה
אבי ליכט	מנהל אגף החופים
טל פילטר	סגן מנהל אגף החופים והמציל הראשי
עזרא נוה	מנהל יחידת התיעול
רותם ויצמן	רכזת אגן ירקון אקוסיס המזרח התיכון
מיכל נהרי	אגרונומית מח' גנים וחוף
דוד איתן	פעיל חברתי

על סדר היום:

← מצב הים של ת"א ופתיחת עונת הרחצה לשנת 2018

* * *

עיריית תל-אביב-יפו

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה ונהלת העיר
יו"ר הועדה

מצב הים של תל אביב

מר ראובן לדיאנסקי - היו"ר:

ערב טוב, צהריים טובים, אני פותח את ישיבת ועדת איכות הסביבה העירונית. בעוד כשבוע, ב-16 בחודש, תיפתח עונת הרחצה. הוועדה היום מתכנסת גם על מנת לשמוע לגבי ההיערכות של אגף החופים בעיריית תל אביב לפתיחת עונת הרחצה, וגם לנוכח פניות שהגיעו אלי מצד הרבה גולשים, שלצערי הם לא פה, למרות שהם היו צריכים להגיע, בכל מה שקשור ללכלוך או לזיהום של המים, לא רק בהקשר של הקולטנים אלא בכלל. לכן, הזמנתי היום שלושה אנשים: – את אבי ליכט, שהוא מנהל אגף החופים; טל פילטר – שהוא המציל הראשי של עיריית תל אביב וסגן מנהל האגף; ועזרא נווה – מנהל יחידת הטיעול, שהם בעצם אלה שעוסקים בעיקר בעניין הקולטנים, הטיפול בקולטנים, ואנחנו נראה את זה בצורה ברורה.

* * * סבב היכרות * * *

רותם ויצמן - רכזת אגן ירקון

מיכל – אגרונומית מחלקת גנים ונוף

דוד איתן – נווה צדק – פעיל של הפורום הירוק

גב' שרה פישר:

אני שרה, תל אביבית שאכפת לה, שנמצאת בים הרבה ורואה מה המצב. אני מדרום תל אביב. חשוב לי לציין שאני מהאזרחים שאוספים כל יום כשאני בים נשק קר מהחוף, נשק קר חיות הימיות. כל יום יש לי החלטה, כשאני עם הכלבה בים, אני אוספת כל יום 20-30 פריטים, אז אני מצילה כל יום כמה צבים. אוספת פקקים, קשים, כוסות, יש לי הרבה תמונות. אני נמצאת בים ויש לי ממש, מדרום תל אביב, אנחנו מסתובבות מיפו, כל אזור צ'רלס קלור וכל האזור הזה, ואני יכולה להביא את חוות דעתי על מה שאני רואה שם יום יום, מה יש על החוף, מה נכנס למים, מה ראיתי מבחינת העובדים שם. וגם יצא לי לראות פה בצפון תל אביב,

מר ראובן לדיאנסקי - היו"ר:

נשאר משהו לאחר כך.

עיריית תל-אביב-יפו

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה ונהלת העיר
יו"ר הועדה

מר רפאל חזני:

אני רפאל חזני מהחברה להגנה הסביבה, הקהילה התל אביבית.

מר דב רנדל

אני דב רנדל חבר הוועדה, ואני מקווה שהרעיון של ראובן, של גינת כלבים באחד החופים, טרומפלדור זה היה צריך להיות, לא?

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

זה לא קשור לדיון היום.

קריאה:

יש כמה וכמה מקומות.

מר דב רנדל

לא חוף כלבים. גינת כלבים, מגודר, איפה שאנשים לא מתרחצים. היה רעיון פעם.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

זה לא רעיון שלי.

קריאה:

זה גם בלתי ישים מבחינת התשתיות, סערות בים ודברים כאלה. זה לא יכול להחזיק, כי הים זה דבר דינאמי. קצת גלים, כי הים זה דבר דינמי.

גב' גליה לימור שגיב:

גליה לימור שגיב, רכזת מעורבות ציבור

גב' גליה חנוך רועה:

גליה חנוך רועה, מנהלת קהילת תל אביב.

מר יאיר וולוביץ:

יאיר וולוביץ, אגרונום, מוסמך לאיכות הסביבה, יו"ר עמותת ארץ ללא בדל.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

עזרא, בבקשה.

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

ראובן ביקש ממני לבוא ולהציג את העשייה של עיריית תל אביב בנושא של הקולטנים. החלטתי לבוא ולהציג לכם, חלק מהעשייה שלנו, מה שאנחנו עשינו פה זה איזה רעיון שנולד בחודש אוגוסט, פנייה של תושב אכפתי, שפנה אלינו ונתן לנו רעיון איך אפשר לגרום להגברת המודעות לשמירת הניקיון של הקולטנים של הניקוז. מאז אוגוסט לקחנו את הרעיון הזה ותרואו מה עשינו עם זה.

מה שקורה, ביצענו את הרעיון הזה בשטח, אבל מעבר לזה גם הפכנו את זה לפרויקט חינוכי מיתוגי לעיר תל אביב, יחד עם מינהל החינוך, יחד עם היחידה לאיכות הסביבה העירונית, וזה מה שיצא.

אני מעביר לכם את זה כאילו אתם אחת הכיתות שעושות את המובילות הירוקה בבתי הספר. את הפרויקט הזה באמת עשינו יחד איתם והצגנו ל-6 בתי ספר את הרעיון הזה, על מנת להגביר את המודעות לשמירה של הקולטנים.

זה בעצם הים שלנו בתל אביב, יש לנו באמת קו חוף מאד ארוך והים למעשה שאנחנו רואים מתחיל איפה שהוא. השאלה שאני שאלתי את הילדים ואני שואל גם אתכם – איפה הים בעצם מתחיל? יש לכם איזה שהוא רעיון? דעה? איפה ההתחלה של הים?

גב' שרה פישר:

בחור מהכביש.

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

בחור בכביש. נכון. כאן הים מתחיל. ואז הילדים באמת שואלים – למה? איך? מה? בעצם אנחנו מתחילים בזה שאני מראה להם, בחודש ינואר היתה לנו מכת גשם רצינית, בסוף חודש ינואר. אני מראה להם מקרה שקרה, פה מאד קרוב, ברחוב בן גוריון. שמעו נא - השמעת הקלטה: "אני נמצא בשדרות בן גוריון פינת אדם הכהן. כל הקולטנים עם עלים. שחררתי 6 קולטנים, אבל זה ייקח הרבה זמן עד שיירד".

אם נסתכל על נתוני גשם שהיו ב-3 ימים פה, אפשר לראות שסך הכול ירדו 94 מ"מ של גשם ב-3 ימים, בין ה-24 ל-26 בינואר. רק לסבר את האוזן, בכל תקופת החורף עד היום, ירדו 317 מ"מ, כמעט שליש מהכמות במשך 3 ימים שהאמצעי באמת זה היום המאסיבי. לשמחתנו או למזלנו, לא יודע איך לקרוא לזה, אני לא יודע אם זה לשמחתנו, העננים קצת דילגו יותר צפונה, הכמויות בהרצליה, בנתניה, בפרדס חנה היו כפולות

ממה שאנחנו רואים פה. הממוצע השנתי בתל אביב זה בין 500 ל-600 מ"מ גשם. אנחנו הרבה מתחת לממוצע, למרות שמבחינת עוצמת הגשם, העוצמות הולכות וגדלות. כל אירוע גשם הולך ונהיה יותר עוצמתי. הזמן גם של התקופה שהגשם יורד הולך ומתארך. אנחנו גם בחודש מאי יכולים למצוא את זה. בעצם, כמה אמבטיות ירדו ב-3 הימים האלה על כל העיר תל אביב יפו? יש למישהו ניחוש? אם הולכים ואוספים את כל ה-94 מ"מ, על כל תל אביב, כמה אמבטיות ירדו? מה אתם אומרים?

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

כמה מיליוני אמבטיות.

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

20 מיליון אמבטיות. תחשבו על הכמות האדירה הזאת ובעצם לאן כל המים האלה זורמים. ההזרמה היא ממערכת הניקוז, המים יורדים גם על הגגות, חצרות, כבישים, מגיעים לקולטנים, מהקולטנים לצנרת התת קרקעית, כמובן זה הולך לים ולנחלים בסופו של דבר, וגם את בעלי החיים בים, שאנחנו רוצים באמת לשמר ולשמור עליהם, המים האלה פוגשים.

מה יש לנו בעיר? יש לנו 15 אלף קולטנים שפזורים ברחבי העיר. התפקיד שלהם זה לווסת ולנקז במהירות את מי הגשם שיורדים. אין לנו הרבה ימי גשם, אבל כשיורדים גשמים ראיתם מה זה יכול לגרום. זה התפקיד של הקולטנים. 270 ק"מ של צנרת תת קרקעית, תעלות פתוחות וגם את נחל איילון ונחל ירקון, משם זה זורם לים.

חשוב להבין שמערכת ניקוז ומערכת ביוב הן שתי מערכות שונות. מערכת הביוב, מה שאנחנו רואים פה, היא מערכת שמבייבת את מה שיש בתוך הבית – האסלה, הכיור, האמבטיה; ומערכת הניקוז מנקזת ואמורה לנקז רק את מי הגשם.

חוף עליה בתל אביב בזמן אירוע גשם – כך זה נראה, מובל ראשי,

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

בעצם מערכת הניקוז נמצאת רק במרחב הציבורי.

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

מערכת הניקוז נמצאת במרחב הציבורי. במרחבים הפרטיים גם יש, אבל הרבה מאד מים, יש בתוך חצרות שטחים שנשארים ללא מרתפים, שהכוונה שהם יאפשרו חלחול לתת הקרקע.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

ה-15 אחוז, הבנייה החדשה?

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

נכון. לרוב מה שנופל על הגגות ובחצרות, בסופו של דבר גם זורם ומוצא את הדרך למדרכות, לכביש ולמערכת.

כך נראה אירוע גשם עוצמתי שמגיע ממערכת הניקוז, במוצא לחוף עליה ככה זה נראה.

*** (הקרנת סרטון) ***

מה הצבע של המים? צבע אפור, שחור. כתוצאה ממה הצבע הזה? שמנים, דלקים, לכלוך, אבק, חתיכות של עלים, חתיכות של נסורת. רק אם תיקחו אפילו צינור מים ותעבירו פה על מכונית למטה, אתם תראו שמה שהולך ומתנקז זה מים בצבע שחור. עשו בדיקה גם והוכיחו את זה, שרבע מהלכלוך שנדבק למים האלה, הוא נדבק בטיפות. בזמן שיוורד הגשם, הטיפה סופחת את הלכלוך הזה. מזה לא ניתן להימנע לגמרי, מה לעשות, אנחנו לא חיים באמזונס שאין שם מכוניות ואין שם פיח. זאת המציאות. אבל כן לשפר את זה, אפשר לעשות הרבה, הרבה מאד אפשר לשפר.

מה עוד עלול לזרום במערכת הניקוז? כמובן עכשיו רואים באמת את כל מה שיכול להיכנס.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

לפני שאתה ממשיך, ראינו עכשיו את הזרם באמת, הלא אסתטי, בלשון המעטה, של כל המים האלה שהגיעו לים באחד מהימים הגשומים. מה שאני רוצה לשאול אותך, אמרת שלא נוכל להימנע, האם בסופו של תהליך, אחרי שנעשה את כל הטיפולים, אתה תפרט כאן מה העירייה עושה ומה אנחנו עושים בהקשר הזה, לא נוכל לעולם להשתחרר מהמחזות האלה שבדרך כלל בגשם הראשון וגם בגשם השני ובכל המועדים האלה שאנחנו יודעים שהם מוטי זרימה כזאת? תמיד תהיה לנו תופעה כזו?

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

עוד פעם, אני אומר ככה, על הגגות יש פיח, יש אבק. האבק הזה בסופו של דבר יידבק לאותן טיפות גשם שיירדו על הגג ויגיע למערכת הניקוז. אנחנו לא יכולים להיות בעולם אוטופי שהעיר, הרחובות, הגגות, המכוניות זה בית מרקחת שכל חצי שעה עושים ספונז'ה עם מטלית ושוטפים את זה. זו המציאות. אנחנו חיים בעיר צפופה, עיר שמתפקדת,

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אבל כשזה מגיע לקולטן עצמו, השאלה היא כזאת – האם יש אפשרות להתקין מסננים בתוך הקולטן עצמו? הרי זה צינור, תעלה מאד ארוכה, שבסופו של דבר יש את הפתח שהפתח הזה נמצא. האם אפשר לעשות בסופו של הפתח איזה סוג של,

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

בהמשך נראה מה כן אפשר לעשות. מה שקורה בקולטן, לצערנו, אנחנו מוצאים הרבה מאד שאריות ולכלוך, אם זה בדלי סיגריות, בקבוקים הרבה מאד, ניירות. זה מקום נמוך, הכול בסופו של דבר מגיע למקום הזה ומשם זה מגיע לים.

אפשר לראות פה דוגמאות – קולטנים שעד למעלה הם מלאים, אם זה בכלל, אם זה בשמנים של מסעדות, אם זה בחומרי בנייה שרואים בתמונה בצד ימין, עטיפות של ארטיקים, בקבוקי פלסטיק. ופה אמרנו, אם נצליח להעביר לדור הצעיר את החשיבות ואת המודעות לזה לצורך הגברה על הניקיון, זה יעשה שירות טוב.

מר דב רנדל:

תפקידו של מי זה לנקות, שפ"ע?

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

זה תפקידי לנקות.

קריאה:

זה לא מי אביבים מטפלים בזה?

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

זה מי אביבים. מי אביבים הם הזרוע הביצועית של העירייה. מערכת התיעול זו מערכת עירונית. התאגיד, בגלל שבהיסטוריה הם היו אגף מים, ביוט ותיעול, בהתקשרות מולם, הם הזרוע הביצועית שלנו. ההנחיה, אני כמנהל היחידה מנחה אותם, מלווה אותם.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

לא ראיתי חולדות פה בציור. יש הרבה חולדות שיוצאות גם.

עיריית תל-אביב-יפו

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הועדה

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

גם חולדות יכולות להיות. איפה שיש בני אדם יש חולדות, זה כלל.

מה שאפשר לעשות על מנת לשפר את זה, אחד זה תחזוקה ושתיים זה הסברה.

תחזוקה, כמו שאמרתי, יש 15 אלף קולטנים. קבלן תחזוקה מבצע לילה לילה, מאז חודש אוגוסט, לקראת החורף, לקראת הגשמים, פתיחה של הקולטנים האלה, ניקיון, ותסתכלו גם מה מוצאים בפנים – גושי בטון, לצערנו אנחנו נתקלים בהרבה מאד תועפות שליליות. הרבה מאד עלים גם, אפשר לראות כמויות עלים, בחורף אפשר לראות שלכת, מקולטן אפשר להוציא כמה שקים כאלה. ולפעמים זה לא נורא שיש את זה, עד מצב שזה באמת סותם לנו את המערכת. דרך אגב, חלק מהצבע זה גם תוצאה של מה שאנחנו רואים כעלים. פחות מטריד הצבע, זה עוצמתי לראות את זה – מים שחורים. אבל מה שמטריד באמת זה הדברים האלה. גם השמנים, אני מסכים לגמרי, גם השמנים שמגיעים.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

השמנים והדלקים וכל המזהמים האלה.

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

עד היום, מאז חודש אוגוסט, נוקו מעל 8,000 קולטנים ברחבי העיר. זו כמות, באמת היה פה טיפול מאד יסודי לדבר הזה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

יש לך תוצאות של בדיקות, עשיתם בדיקות למים שיוצאים מהקולטן ממש לתוך הים?

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

לא עשינו בדיקות למים, אבל,

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

זה היה מתבקש שתעשו, לראות מה הרכב המים האלה שנשפכים לתוך הים.

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

מצאנו שהם מלאים שמנים.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אז אתה יודע לפחות שאם יש לצורך העניין כמות מוגברת של שמנים ושל דלקים, שייתכן שצריך להפעיל אכיפה יותר משמעותית על מפעלים, על מזהמים שהם מזהמים יותר, מה שנקרא תעשייתיים. יתכן שהעלים והדברים האחרים, שהם אולי בלתי נמנעים, אלא אם כן תעקור את כל העצים וזה אף אחד מאיתנו לא מציע, אז זה משהו שבאמת יותר קשה לך לשלוט. תמיד אפשר לנקות יותר ולאסוף יותר ולהכין את הקבלנים שלנו של שפי"ע שיגרפו יותר וכו'. השאלה ממה מורכבת הפליטה הזאת לים, זה לדעתי דבר שהוא פשוט, בטח במסגרת מחקר שהוא כלי עבודה ממדרגה ראשונה in house.

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

אז מה באמת מגיע בסופו של דבר לים – אפשר לראות פה את התמונה מאינדונזיה, תחרות גלישה במקום שאין מודעות סביבתית, איך זה נראה. ככה יכול להיראות חוף ברגע שבאמת מאפשרים לכל הדברים להגיע לחוף, ואנחנו רוצים כמובן למנוע את זה. זו המחשה איך נראה ים שהוא מטונף בקרקעית. בסופו של דבר נתנו לילדים גם שאלה פתוחה והם לקחו אותה ובאמת עשו דברים יפים בבתי הספר. הם גם הסתובבו בשכונה והסבירו לעוברי אורח על הפעילות הזאת, כמה זה חשוב. וגם הם העלו רעיונות, איזה סוג של הסברה אפשר לעשות.

מה שעשינו יחד איתם וגם לא יחד איתם, אבל פה היה לי חשוב לקחת קבוצות של ילדים, גם ביפו העברנו את ההרצאות האלה, לעשות הדבקה, אם אתם רואים למטה, הים מתחיל כאן – אל תשליך אשפה, פה בכניסה לבניין העירייה, גם מעבר לכביש יש את המדבקה הזאת. לקחנו את הכיתות, יצאנו איתן, הקבלן שמבצע את הניקיון של הקולטן בא והראה להם איך הדברים נכנסים פנימה והוא ניקה את זה, הרים את הרשת, ניקה, והקבלן שעושה את ההדברות האלה הראו להם. אלה מגנטים גם בעברית וגם בערבית, 6 בתי ספר קיבלו את המגנטים, גם להעביר את המסר בבית. היום מינהל החינוך ממשיך, במסגרת המובילות הירוקה, עם הפרויקט הזה. גם אני קיבלתי כבר באמת בקשות מרשויות אחרות לאמץ את זה ולהעביר את זה הלאה. הילדים מאד סקרנים, מאד רוצים ללמוד, מאד יודעים גם. נחמד לעשות את זה, בערבית זה בכלל נחמד לראות את זה, לשמוע אותם.

מר דוד איתן:

הקריאה לכולם פה זה – אל תשליכו אשפה לתוך קולטן? זו הכוונה?

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

כן. הים מתחיל כאן – אל תשליך אשפה.

מיכל נהרי:

לא רק לקולטן. גם מים שמתנקזים, הם סוחבים אתם.

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

אתם רואים שם את הרשתות. ליד הרשת אנחנו שמים את המדבקה. יש פה חץ קטן שמראה את הכיוון, איפה הים מתחיל, זו המטרה, להגיד להם שכאן הים מתחיל – אל תשליך אשפה לתוך קולטן.

גב' גליה חנוך רועה:

אבל השלכת האשפה נעשית ברחובות ואז זה מגיע לקולטן. זה לא שילד בא ומשליך לתוך הקולטן.

מר דוד איתן:

אל תשליכו אשפה באופן כללי, כדי שזה לא יגיע לקולטן.

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

כן, זה הרציונאל. באמת אף אחד לא עומד מול הקולטן וזורק.

מר דוד איתן:

דווקא בדלי סיגריות ראיתי אנשים שעושים ככה, ספציפית.

גב' שרה פישר:

למה אי אפשר לעשות באופן קבוע על הרצפה, שליד כל קולטן, כמו שראיתי שהעירייה עשתה אצלנו בשכונה ליד פחי האשפה, למה אי אפשר שליד כל קולטן יהיה איזה משפט? לא רק הים מתחיל כאן, כי הרבה פעמים אנשים עדיין לא נופל להם האסימון מה זה הים מתחיל כאן. אתה זורק כאן – מגיע לים. הייתי לוקחת כל מיני משפטים וליד כל קולטן להצמיד, אפילו חלק מהם לעשות ריבועים על מדרכות סתם. כשאתה זורק פה סיגריה, לחפש 'סלוגנים' קצרים ויעילים כדי לקשר, כי ממש רוב האנשים לא מצליחים בכלל לקשר בין קולטן. מי שאין לו התעניינות כמוני בעניין, אין להם הבנה, יש ניקוז, יש ים. אז השאלה היא למה אי אפשר פשוט להציף את העיר, כמו שאמרתי, ב'סלוגנים' שונים גם על המדרכות.

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

יש הרבה מאוד תחומים שצריך להעביר את המסר. שבילי האופניים לדוגמא. הרבה מאוד תמרורים. המדיניות בעיר באמת, צריך לעשות בדיקה של אדריכל העיר איך העיר הזו תיראה ויזואלית צבעונית. אנחנו לא רוצים

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הועדה

להציף את המרחב הציבורי עם מסה של מידע, מסה ויזואלית, שלפעמים זה גם מפריע הכמויות הגדולות האלה. במקרה הזה עשינו את זה בכמה נקודות, בעיקר ליד בתי הספר. כי מה שעשינו, לקחנו את תלמידי בית הספר לקולטן הקרוב לבית הספר, שם עשינו להם את ההדגמה. עשינו את זה פה ברחוב אבן גבירול, עשינו את זה ברחוב נורדאו, אנחנו נעשה את זה בכיכר השעון עם תלמידי בית ספר חסן ערפה, במקומות מאוד מרכזיים. במקומות בדרך כלל גם שעוברים הרבה מאוד אנשים הולכי רגל, בעיקר ליד מעברי חציה, שבאים, עומדים, ואז הם יכולים להסתכל למטה – רואים את המסר. אני יודע שהמסר הזה לא ברור, חיפשנו הרבה, ישבנו ודיברנו גם עם הדובר.

מר יאיר וולביץ:

זרקו אשפה לפח. זה מה שאתה בעצם רוצה לבקש פה. זה חיובי וזה בדיוק ממוקד.

גב' שרה פישר:

אני אענה לך בערבית, כמו שאומרים, כי זה בערך הדבר היחיד שיכול לקשר. זה מאוד יפה שחושבים על חזות העיר, אז תהיה לנו עיר שעונה לקריטריונים המודרניים של האדריכל, אבל הם ימשיך להיות מוצף בבדלי סיגריות ובכל האשפה הקיומית. השאלה היא מה הרווח מול תועלת, והאם לאדריכל יש את הידע הזה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

בואי לא נשכח דבר אחד, עכשיו אנחנו מתמקדים הרבה מאוד בהסברה וחינוך של הציבור, אבל בואו נשמע גם תיכף מה העירייה עושה בכל מה שקשור, מה אנחנו עושים כעירייה בכל מה שקשור בטיפול קונקרטי בקולטנים עצמם.

גב' גליה חנוך רועה:

קודם כל, זה ממש פרויקט מאוד יפה. אני כבר ראיתי אותו מסתובב ברשת וזה מאוד מדליק ומאד חשוב. שני דברים: אחד – זה באמת שהעניין הוא לא הקולטן, אלא העניין הוא החינוך שבכלל, היתה כתבה בדיוק אתמול, אני לא יודע כמה מכס ראיתם, על העניין שהתרבות הזאת של להשליך, וראיתי שיש קמפיין גדול בעירייה בכלל על הנושא הזה, לא רק על הקולטנים. לדעתי השינוי התפיסתי צריך להיות לחבר את הקמפיין הגדול של לא להשליך אשפה עם הקמפיין של הים, שיבינו את ההשלכות ואת בעלי החיים.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

לאן זה מגיע בסוף.

גב' גליה חנוך רועה:

כן. שאוכלים את השקיות. אתה זורק שם וזה יגיע לקולטן וזה יגיע לשם. זה לא רק הקולטן. אולי יש איזה מקום לחבר את שני הקמפינים.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

מה שאת אומרת, שצריך שיהיה סנכרון בין כל העולמות סביב העניין של השלכת פסולת ברשות הציבור ומה ההשלכות על הטבע העירוני שלנו, על הים, על המתרחצים עצמם, עלינו כמשתמשים וכאנשים שעושים ספורט בים.

גב' גליה חנוך רועה:

כן. כי זה כבר קיים בעירייה בעצם.

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

אני מסכים איתך. אני ראיתי בעיני רוחי בתחילת הדרך שההד יהיה הרבה יותר גדול, באמת רצינו לרתום הסברה הרבה יותר גדולה, תקשורתית אפילו. זה כרגע נעצר בהסברה לילדים, לתלמידים. הכיתות שמובילות את התחום הזה גם מעבירות את זה הלאה, לחברים, למשפחה, אבל בזה זה נעצר. יכול להיות שיהיה המשך, יכול להיות שזה היה צריך להיות הד הרבה יותר חזק, יחד עם הקמפיין שהתברואה כרגע עושים, לכלל הניקיון בעיר.

גב' גליה חנוך רועה:

בדיוק. צריך לחבר – למה לא לזרוק את האשפה, איפה זה מגיע. היו כמה סרטונים נחמדים שרצו בפייסבוק של העירייה, מגדל עזריאלי עם בדל סיגריה, ראיתם את הקמפיין? אותה מחלקת שיווק או מחלקת פרסום, צריך לחבר קמפינים איכשהו.

והדבר השני – זה הכול טוב ויפה, אבל עד שלא תיושם תוכנית האב לניקוז בר קיימא שקיימת בעירייה, ואני לא יודעת איפה היא עומדת ומתי היא תהיה מאושרת. לניקוז בר קיימא, זאת אומרת, להרבה מאד פיתרונות ניקוז קטנים שבעיקר גורמים לחלחול למי תהום במקום זה, וזה יוריד את הלחץ הגדול שיש על מערכת הניקוז, ואז מערכת הניקוז תוכל לפעול בצורה הרבה יותר יעילה וגם הרבה יותר מים יגיעו למי תהום. בסופו של דבר הרי צמחים ואדמה יודעים לנקות, לעשות פילטר טבעי לכל הדברים, אז מה שמצליח להגיע למקומות

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הועדה

של איגום וחלחול, יגיע נקי בסופו של דבר למערכת. זו שאלה שהייתי רוצה לדעת. אני יודעת שיש תוכנית אב כזאת שליאור לוינגר הכין.

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

נכון. אני בדיוק מבצע עכשיו פרויקט עם ליאור, ביקשתי ממנו לבדוק אפשרות, חלק מהמים, ה-20 מיליון אמבטיות, כאן אני מציג בעצם מה הפיתרון העכשווי על מנת שהעיר תתפקד. אבל אני מחפש גם שימוש להפוך את ה-20 מיליון אמבטיות ממטרד למשאב. זו כמות אדירה. אם זה היה גשם רציף לכל השנה, אין לי ספק שזה כבר היה קורה במדינה. היות שזה משהו בא וחולף ב-4 חודשים, נגמר החורף – שוכחים שהיה את הגשם האחרון. מחר יורד גשם, דרך אגב. אני כן מחפש היום ורוצה למצוא מקוות שאפשר להשתמש בחלק מהמים האלה. זה טוב לכמה דברים:

אחד – אני לא צריך להגדיל את מערכות הניקוז לגדלים של כל פעם לרדוף אחרי זה. ככל שהעיר יותר צפופה ויותר בנויה, אין למים לאיפה לחלחל. והכול מגיע בסוף לים. אז כן אני מחפש את המקומות הבודדים בעיקר בשטחים הירוקים, השטחים הפתוחים.

גב' גליה חנוך רועה:

אבל הוא הכין כזו תוכנית אב פעם, נכון?

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

תיאורטית הוא הכין תוכנית. היום צריך לקחת את התיאוריה ולראות איך מיישמים את זה. כן אפילו לרתום תושבים,

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אתה עושה פיילוט ניסיוני עכשיו?

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

אני רוצה לעשות פיילוט ניסיוני ברמת אביב. כרגע אנחנו בוחנים את זה. יש שם שצ"פ יחסית מאד גדול, שכמויות המים,

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

איפה, ליד אליאנס?

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

ליד בית ספר אילנות. שכמויות המים שזורמות שם בזמן גשם הן אדירות. בסופו של דבר מגיעים למערכות. אני רוצה למצוא פיתרון להשהות אותם, להשתמש בהם לבתי גידול לשורשים, לאגום אותם על מנת שהנגר יירד בצורה הרבה יותר מתונה ולא בכאלה עוצמות. החדרה למי תהום, שזה דבר שעד היום לא נעשה ולצערנו הרבה מאד בארות מים אנחנו לא יכולים להשתמש בהן, גם בגלל זיהום של קרקע. זה עניין מורכב. אבל כן אני רוצה להתמודד עם הדבר הזה. אני חושב שאפשר יהיה לעשות משהו כזה כפילוט, זאת השאיפה.

גב' גליה חנוך רועה:

עוד דבר קטן רק, שבחוף גבעת העלייה, מה שהראית שם, אני לא יודעת, אם אנחנו מדברים כבר על עניין החופים, יש שם ממש שמורה ימית, אחד האתרים שרוצים לקדם כשמורה ימית הוא שם בחוף גבעת עלייה וכל טבלאות הגידול שם הן עם ערך אקולוגי מאד גבוה. הם ממש ברשימה היום,

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

של 50 אתרי טבע עירוניים.

גב' גליה חנוך רועה:

שיש אירועים כאלה, שיוצאות כמויות כאלה של גשם והלכלוך והכול, זה הרס, זה בכייה לדורות הדבר הזה. זה לא רק סתם זיהום הים. זה זיהום הים בנקודה הכי קריטית של תל אביב.

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

לפעמים יש פיתרונות. שאלת, ראובן, איך מטפלים במים האלה? אפשר להפוך את המים האלה למים ראויים לשתיה, וההנדסה יודעת לפתור את זה. אבל המשמעות היא אדירה. לדוגמא, בדבר הזה זה לעשות הנגרים ענקיים תת קרקעיים מתחת לחופי הרחצה על מנת שיהיו פילטרים מיוחדים שיקלטו את המים, יעבור תהליך של לקלוט את כל השמנים ובסוף לטהר אותם ואיכשהו לשפוך אותם חזרה עם משאבות למים. זה דברים אפשריים, אבל אני לא רואה בעולם מקומות של כרכים כמו בתל אביב שעשו את זה ועושים את זה. זאת המציאות.

גב' גליה חנוך רועה:

זה הפיתרונות של הניקוז בר קיימא, זה בדיוק הפיתרונות. זה מוריד ממערכת הניקוז את המסה. זה מנקה את המים.

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

אני אסביר לך. יש לנו בתוכנית 3700, זו התוכנית של צפון העיר, יש לנו בתכנון לעשות את השימור הבר קיימא. בעיר קיימת היום לבוא ולעשות שינוי כזה דרמאטי ודראסטי בשביל לקחת את כל המים שיורדים ברחובות, בכבישים, בגגות, על המכוניות, ולתת פיתרון מורכב כל כך, זה משהו שקשה לי לראות בכלל מישו שיקבל החלטה כזאת להתמודד עם הצבעים של המים האלה. אני קורא לזה בכוונה, אני מגמד את זה בכוונה, כי יש מציאות – יש עיר צפופה, עיר הומה, עיר שכל הזמן 'טראפיק' פה. זה משהו שאני לא רואה את המצב הזה קורה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

יש לך מושג כמה מים נשפכים דרך הקולטנים בעונה, בחורף? כי ה-20 מיליון שאמרת אמבטיות זה ביום אחד, נכון? זה ביומיים בעצם, מה-24 עד ה-26.

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

כן. ב-3 ימים. אתה שואל - כמה מתוכם נשפכו לים?

מר יאיר וולוביץ:

אני מכיר קצת מספרים. לגבי כל רצועת החוף – 100 מיליון מטר קוב זה כמות המים שנשפכים לים כל שנה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

דרך הקולטנים האלה?

מר יאיר וולוביץ:

דרך קולטנים. שזה עשירית מתצרוכת המים של מדינת ישראל. לאורך כל החוף באזורים הבנויים.

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

דרך הקולטנים. אתה אומר, חלק לאדמה. כולל הנחלים?

מר יאיר וולוביץ:

גם דרך מערכות הניקוז.

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

כי הרבה מים בתל אביב זורמים דרך הנחל. יש הרבה מוצאים של ניקוז שיוצאים לנחל ירקון ונחל איילון.

מר יאיר וולוביץ:

פרופ' רונית נתיב ז"ל עשתה את המחקר הזה לפני 10 שנים בערך.

מר דב רנדל:

הנחל כבר נקי?

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

מי שאמון על נחל הירקון זה רשות ניקוז.

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

זו פעילות אחת שהיא באמת פרויקט חינוכי. מלבד הניקיון שנעשה, יש גם ניקיון של הקווים עצמם. יש גם רשתות במוצאים לים. עשינו רשתות נירוסטה במוצאים לים, המוצא שהוא אמור לתפוס את המוצאים.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

כמה מוצאים יש?

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

יש 6 מוצאים ראשיים.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

פרט איפה.

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

חוף עליה, חוף אריאנה (צ'רלס קלור), טרומפלדור, חוף הצוק, חוף אביב – אלה המוצאים הראשיים.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

צוק, איזה? הצפוני או הדרומי?

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

הדרומי. מיקמנו שם רשתות. הרשתות עשו עבודה ותפסו באמת הרבה מוצקים, הרבה בקבוקים, גם עלים. בשלב מסוים, לקראת אמצע החורף, נאלצנו להוציא אותם, אחרי מכות הגשם הראשונות, על מנת להבטיח שבעת באמת סערה ואירוע גשם רציני, העיר לא תוצף. הדברים שנכנסים גם למערכת הניקוז, לצערי, לפעמים גם עושים, מזרונים בתוך מערכת הניקוז, מקררים.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

אנשים נכנסו לנו לתוך הניקוז. לא נכנס לנו בחורף ילד בטרומפלדור?

גב' שרה פישר:

איך אפשר להכניס מקרר לתוך ניקוז? באמת אני שואלת. מה המקום שהוא פתח?

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

יש פתחים גדולים יחסית שאפשר להשליך שם. לדוגמא, ביפו בפרדס דקה, יש שם פתח מאד גדול.

גב' שרה פישר:

למה אין סורגים?

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

יש היום סורגים. לפני החורף גם נכנסו וניקו.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

בשכונת עזרא יש משהו גם, לא? ליד החווה החקלאית הישנה, פארק דרום. יש שם איזה קולטן כזה, פתח של צינור מים.

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

יש כמה מקומות. גם בשוק הכרמל, ביצענו לפני החורף, ששם באמת יש גם את כל מה שנכנס פנימה למערכות, עשינו שטיפות ושאבנו את זה והעברנו את זה לביוב, את כל החנויות שם. אנחנו מאד ערים לזה. יחד עם זה אני אומר, לטווח הארוך, לגיל הצעיר, לבוא, ללמד, לחנך, זה צריך להיות עם הד תקשורתי מאד גדול.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

בוא נלך שניה אחורה. בוא תן תאור מצב, יש לך שנה, מתחילה בינואר נגמרת בדצמבר, אתה יודע שלצורך העניין מחודש נניח אוקטובר מתחילים הגשמים. מה אנחנו עושים על מנת לנקות, על מנת להתמודד עם כל אותם לכלוכים ומזהמים שיש בתוך הצנרת עצמה במהלך התקופה נניח של הקיץ? זה זמן שהוא זמן של 4-5 חודשים פחות או יותר, נניח ממאי עד אוקטובר, 5 חודשים שבהם זה הזמן לפעילות תקופתית, אולי אחת לשבוע, אולי אחת לחודש. ספר אתה איך נערכים לקראת היום הגדול הזה שזה הגשם הראשון, שכולם נמצאים בדריכות מתי הוא מגיע, כי אז נראה את כל רצועת החוף שלנו שחורה.

מר עזרא נוה - מנהל יחידת הטיעול:

העבודה היא עבודה משולבת, גם של ניקיון העיר, היות שבאמת הקולטנים נמצאים בנקודות הנמוכות, מה שמסתובב לכלוך ברחוב ובכביש בסופו של דבר יכול להגיע גם לקולטן. אז הניקיון היום יומי, ונעשית פה עבודה על ידי אגף התברואה של ניקיון יום יומי של השכונות. ניקיון הקולטנים. הרשתות שאנחנו שמים, ונתתי הנחיה לשים חזרה את הרשתות עכשיו, אחרי עונת הגשם, למקם אותן חזרה. שתבינו, אחרי הגשמים הראשונים, כמות הכלוך שמגיעה לים היא לא כמו בגשמים הראשונים. נגמר הגשם, עכשיו אנחנו מחזירים את הרשתות עד תחילת הגשמים.

קריאה:

מנקים את כל ה-18 אלף לקראת החורף?

מר עזרא נוה - מנהל יחידת הטיעול:

לא את כל ה-18 אלף.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

מה זה 18 אלף?

מר עזרא נוה - מנהל יחידת הטיעול:

התכוונתי 15 אלף קולטנים. לא מנקים את כל ה-15 אלף. השנה היה ניקיון מאד מאסיבי, ניקינו 8,000. יש כאלה שניקינו אותם גם כמה פעמים. חלק מהסתימות הן כתוצאה מזה שהגשם לוקח איתו לכלוך, ואחרי כל אירוע גשם זה נסתם שוב, צריך לנקות את זה. יש מספר מוקדים כאלה.

קריאה:

לא היה צריך לנקות מדי שנה את כולם, לקראת החורף?

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

אין אפשרות לעשות את זה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

לא, יש אפשרות, אין מספיק השקעה כספית וכוח אדם, בעיקר השקעה כספית סביב העניין הזה. אפשרות יש.

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

גם השקעה כספית. המיקום של הקולטנים, הרבה מאד פעמים זה במקומות חניה. לבוא היום ולשמור את מקומות החניה שלא יחנו בהם, זו לוגיסטיקה מאד מורכבת, על מנת לנקות את זה. יחד עם זאת, יש לנו סדרי עדיפויות. אנחנו מנקים את זה גם בהיבט של התפקוד של המערכת, לוקחים נתונים מפניות מוקד בעבר, מנתחים אותם, נקודות קריטיות, שקעים.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

הם עושים סוג של ניהול סיכונים. לוקחים את המקומות לכאורה המועדים לפורענות מאיזו שהיא היסטוריה סטטיסטית שקיימת ובעיקר שם.

קריאה:

אבל אם היו עוד משאבים, לא היית רוצה לנקות את כל הקולטנים?

מר דוד איתן:

אבל הוא אומר לך שזה לא רק משאבים, זה גם עניינים טכניים. כשרכב חונה לדוגמא על הקולטן, הוא לא גרור אותו או ישמור את החניה שם. אז זה יעשה לך בעיות אחרות.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

זה פתיר.

אין איזה שהוא מכשור שאתה יכול להוריד, היום אנחנו רואים את המכשירים האלה שעושים לנו את הרכבת התחתית, אין איזה שהוא מכשור שפשוט יורד לתוך התעלה עצמה ואז הוא מנקה את התעלה ולא בהכרח,

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הועדה

הקולטנים האלה מפוזרים על ציר מסוים. הציר הזה הוא ציר אחד, של צנרת מאד ארוכה, שמגיעה באזור מסוים מקצה לקצה, בדרך, אגב, כל כמה מטרים יש קולטן?

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

כל כמה עשרות מטרים.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

כל 50-60?

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

משהו כזה. כן.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אז בציר אחד כמו אבן גבירול יש לצורך העניין צינור אחד שעובר מתחת, תעלה אחת שעוברת מתחת והמון קולטנים.

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

אמת.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

השאלה אם אין איזה שהוא מחשוב, אולי בעולם זה קיים, אתה מכניס אותו לתוך התעלה עצמה והוא פשוט מנקה את כל התעלה.

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

באבן גבירול יש לנו מובל שזה בצורת בוקס, זה ריבוע בגודל של 1.80X2.5 מטר, זה ממש חדר, שהולך לכל האורך ובסוף יוצא לנחל הירקון. לסבר את האוזן, יש הרבה מקומות בעולם, בערים מקבילות לתל אביב, אם זה פריס ואם זה ברצלונה, שמערכת הניקוז ומערכת הביוב היא מערכת אחת. זאת אומרת, גם מה שיורד באסלה בסופו של דבר מגיע לים. שם מה שהם עושים, בברצלונה, מנקים את המדרכות עם מים ששואבים מהים, הכול חוזר שם, זו סירקולציה. העיר, מבחינת השמירה על מערכת הניקוז, מבחינת ההקפדה וההפרדה בין הלכלוך לבין מי הגשם היא הרבה מעבר לממוצע העולמי. והמודעות פה היא מאד גבוהה. נושא של מודעות התושבים לשמירה זה משהו שלדעתי כן צריך לבוא ולראות איך אנחנו מגבירים את המודעות הזאת.

קריאה:

את זה אפשר ללמוד מברצלונה או פריס, התרבות של השמירה על הניקיון.

מר יאיר וולוביץ:

יש לי כמה שאלות קטנות.

כל המים המנוקזים היום בתל אביב למעשה לא עוברים טיפול לפני שהם מגיעים לים, או שהם עוברים דרך השפד"ן? כי עכשיו אני שמעתי שאבן גבירול מוביל את המים לירקון. מצד שני, אני יודע שהשפד"ן זה רק המים העכורים, נכון?

מר עזרא נוה - מנהל יחידת הטיעול:

השפד"ן מטפל במי ביוב.

מר יאיר וולוביץ:

יפה. אז כל מה שמנוקז היום מנוקז לים בלי טיפול, נכון?

מר עזרא נוה - מנהל יחידת הטיעול:

ליים ולנחל.

מר יאיר וולוביץ:

דבר נוסף – אני רוצה לברך על היוזמה החינוכית. זה נהדר לראות שגם בביוב אפשר לעשות יוזמה חינוכית. לגבי ה'סלוגן', בתור מישהו שכבר תואר שני באיכות סביבה, 20 שנה בתחום החינוך הסביבתי – 'אל תשליך אשפה' לא אומר לך מה כן לעשות. 'סלוגנים' חיוביים, כאלה שאפשר לשים בסוף סימן קריאה, עוזרים. כמו 'השלך לפח' או 'משהו כזה', זה אומר לבן אדם גם מה לעשות. טכנולוגיה – יש טכנולוגיה היום שראיתי בתערוכת ווטק האחרונה, פעם ראשונה, אני לא זוכר את השם של החברה, אבל טכנולוגיה ישראלית שמיועדת בדיוק לצמתים של ניקוז, שבעצם מנטרת את איכות המים בצמתים השונים ובעצם מאפשרת לך לדעת אם יש איזה שהוא גורם מזהם, אתה שם את זה באיזה אזור תעשייה נגיד, לא תשים את זה בכל העיר בהתחלה, תוכל לקבל התראה על אירוע זיהום שבעצם מנסים להזרים למערכת הניקוז. שווה לשקול אם זה מעניין להשתמש בזה. מה שהיא עושה, היא דוגמת אוטומאטית פעם בכמה זמן ומדווחת.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

ככה זה כאילו יוצר מניעה.

מר יאיר וולוביץ:

בעצם ככה יש לך אפשרות לעקוב על חברות שבעצם מנסות להזרים שפכים או להזרים חומרים אסורים דרך מערכת הניקוז.

נקודה אחרונה – אולי באזור גבוה כמו פארק וולפסון, שהוא יחסית ירוק, אפשר לנקז אותו ואת המים שם לנצל להשקיה שם באזור, ואז להוריד קצת מהעומס. אולי זה לא פותר את כל בעיות הניקוז, אבל ספציפית, אזור גדול יחסית, ירוק וגבוה, אתה יכול לנצל את לחץ המים, אתה יכול להשקות אזור של יד אליהו, אזורים אחרים ירוקים.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

זו הבדיקה שאתה רוצה לעשות ברמת אביב למשל?

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

זה אחד הדברים שאני רוצה לייעד את המים.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

לאגור מים לצורך השקיה.

קריאה:

על אזור ירוק וגבוה פשוט אני אומר.

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

יש ניסיונות כאלה בארץ, אני גרתי באור יהודה וראינו פרויקט באמת יפה שהם עשו למים אפורים, שהם עשו סירקולציה עם בריכות וצמחיה ופילטרים, השקיעו הרבה מאד כסף.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

כשאתה אומר הרבה מאד כסף באור יהודה זה בטח מאה אלף שקל. בשביל עיריית תל אביב, הכיבוד שאתה רואה פה זה עלה מאה אלף שקל.

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

זה הרבה, כי הייתי שם, ראיתי, זה פארק על כמה עשרות דונמים שעשו את המערכת הזאת. עד היום, את המים שעוברים שם את הסירקולציה, שלטענתם הם מים ראויים אפילו להשקיה, הם מזרימים לביוב בגלל שאין אישור של משרד הבריאות להשתמש במים אפורים. גם פה חשבו על הרעיון הזה. אני רוצה עכשיו לבדוק את זה בעצמי, לראות את הפיילוט הזה, ואנחנו נבדוק את כל האפשרויות – להשקיה, להחדרה, לאיגום, לבתי גידול לשורשים.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

מתי זה יתחיל?

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

אנחנו כרגע מחפשים חלופות, לבדוק מה אפשר לעשות איתם. לקחנו את ליאור לוינגר, יחד עם יועץ לניקוז, שיבואו ויראו את כמות המים באותו אגן ניקוז, יראו איפה יש שטחים. אפילו לרתום תושבים, כי חלק מהמים האלה גם מרמת אביב הירוקה, מהחצרות הפרטיים מגיעים. זה הרעיון. זה יכול להיות משהו באמת ראשוני פה בתל אביב, שנצליח לעשות את זה. אבל יש הרבה בדיקות שצריך לראות – מה טיב הקרקע, מה האקוויפר במקום הזה, סוג הקרקע, עם חדירה או לא חדירה, חלחול.

גב' גליה חנוך רועה:

יש לי שאלה לגבי אותה תוכנית אב שכבר שילמו עליה הרבה מאד כסף והיו כבר שנים של עבודה והיא נעשתה, מה המעמד שלה? איפה מבחינה סטטוטורית? איך מקדמים אותה? אתה מכיר את הפרטים?

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

שאלה טובה.

גב' גליה חנוך רועה:

זו שאלה חשובה, כי אם העירייה מתכוונת ללכת לכיוון הזה,

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

תוכנית אב לניקוז?

עיריית תל-אביב-יפו

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הועדה

גב' גליה חנוך רועה:

כן. לניקוז, נגר בר קיימא, אני לא זוכרת איך הם קוראים לזה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

מה המצב הסטטוטורי שלה? זו השאלה.

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

היא מאושרת מ-2015.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

איפה אושרה?

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

לדעתי במינהל התכנון, אצל נעמי.

גב' גליה חנוך רועה:

אז אם יש כבר תוכנית כזאת והושקעה כל כך הרבה מחשבה ותכנון והכול, אז זה מעולה שעושים פיילוטס, אבל השאלה איך מרחיבים דבר כזה.

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

היא מיושמת ברמה התכנונית. אין לי ספק שברגע שתיושם תוכנית 3700, שזה השטחים הפתוחים,

גב' גליה חנוך רועה:

אבל זה לא קשור לתוכנית 3700. זו תוכנית עירונית,

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

היא מיושמת בכל התוכניות החדשות, בכל ההיתרים שניתנים, בכל ה-תב"עות שעושים, יש אפשרות של ה-15 אחוז חלחול.

גב' גליה חנוך רועה:

זה אני מבינה. אבל מה לגבי דברים קיימים? לדעתי תוכנית האב לא עוסקת רק בשטחים עתידיים לפיתוח, אלא יותר חשוב מזה, היא עוסקת בפיתרונות. ואני יכולה להגיד לכם שלמשל בפורטלנד אוראגון ובהרבה מקומות, בערים גדולות, עשו תוכניות כאלה של ניהול נגר וניקוז בר קיימא בהרבה מאד פיתרונות קטנים, ולא רק שהצליחו מבחינת המים ומבחינת האיכות שלהם וההחזרה שלהם, אלא חסכו עלויות של מיליונים לעירייה ולעובדי צינורות הניקוז שצריך לעשות ולכל התחזוקה של הדבר הזה. אז זה לא שאנחנו ראשונים. יש תקדימים מדהימים בעולם לערים קיימות וצפופות שעשו את המעבר הזה. ואם קיימת תוכנית כזאת, אז אני חושבת,

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אני לא יודע. היא שואלת לגבי המימוש, על מה שקיים, לא על העתיד. העתיד, אנחנו מבינים שבתוכניות בינוי וכו',

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

יש תוכנית אב שאומרת את זה. היישום של תוכניות כאלה זה הרבה מאד שנים. חלק מזה מיושם כבר ברמת תכנון. לדוגמא, אנחנו כרגע עושים פעולות של ניטור של ספיקות שזורמות באגן ניקוז 9 בעיר תל אביב, זו שכונת עזרא, הארגזים ושכונת התקווה. אנחנו באים ובודקים, בחורף האחרון הלכנו וניטרנו עם מדי ספיקה, הכנסנו מכשירים בכמה נקודות למדוד מה הספיקה בכל אירוע גשם, לפי זה נדע לנתח את אירועי הגשם, מתי אירוע גשם יביא להצפה. והדבר השני – אנחנו בודקים שם את גן התקווה, לראות מה האפשרות להשתמש במים האלה, שגן התקווה מאפשר לנו את אותו יישום של כללי תוכנית האב, להחדיר, לאגום אותם, להשהות את המים במקום.

גב' גליה חנוך רועה:

או פארק אריאל שרון שנמצא סמוך לשכונת הארגזים. מקומות שאפשר להזרים.

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

מה שאני רוצה להגיד, על מנת לראות תוצאות זה לא מהיום למחר. זה דורש, דבר ראשון, לעשות בדיקות, להבין את המשמעויות, לראות את הספיקות, לתכנן את זה, אחר כך לקבל תקציב לדבר הזה ואחר כך ליישם את זה. זה לא אומר שאם יש איזו תוכנית אב, מחר בבוקר מתחילים ליישם אותה ותראו פתאום את כל העיר מתפקדת לפי תוכנית האב. באזורים שהולכים ומפותחים, הכללים של תוכנית האב מיושמים בהם.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אבל מה שגליה אומרת, בין היתר, זה ששווה לפתח לעניין הזה מודל כלכלי. יכול להיות שביצירת מציאות כזאת חדשה שמתבססת על חסכוניות, אתה גם מייעל כלכלית וכספית את העניין מבחינת העירייה. זאת אומרת, שלעירייה יהיה שווה לבצע משהו, כי נכון שההשקעה הראשונית בסופו של דבר הרבה פעמים היא עולה בצורה משמעותית על החיסכון. אבל כיוון שאנחנו לא מתכננים ללכת לשום מקום, והעיר אמורה להמשיך ולהתקיים שנים ארוכות, באיזה שהוא שלב יש נקודת איזון שאחר כך מתחיל הרווח. מה שנקרא, שאם אנחנו מנהלים את משק האיסוף של המים בצורה נכונה, אנחנו גם יכולים לחסוך כסף ציבורי.

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

המודל הכלכלי נבדק במספר מקומות ובאמת הראה במספר מקומות כדאיות כלכלית. יחד עם זאת, בכל מקום נגיד, כמו שסיפרתי לכם על שכונת התקווה, אנחנו באמת נדע את המשמעויות הכספיות רק אחרי שנתחיל להתקדם עם התכנון, עם בדיקות הקרקע, עם אפשרויות ההחדרה, עם הכמות של האיגום. את כל הנתונים עכשיו אנחנו לוקחים ממה שעשינו בחורף האחרון.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אגב, למה אתה לא עושה משהו בסגנון עם פארק גני יהושע? כי אני יודע, אני דירקטור בגני יהושע, ואני יודע שחלק לא מבוטל מההוצאות, מה זה לא מבוטל? הרבה כסף הולך על השקיה. הרבה מאוד כסף.

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

נכון.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

שם, ב-3 השנים האחרונות זה עלה בצורה ניכרת. המחיר של המים עלה, באמת, בעשרות אחוזים. למה שלא תוביל מהלך יחד עם עובד, לנסות לעשות איזה שהוא פרויקט שבסוף יכול להיות שהמימון של הפרויקט הזה יהיה אולי 50-50 עם העירייה, למרות שזה הכול כיס אחד. אבל לא חשוב, רישומית, גני יהושע נותנת חלק, העירייה נותנת חלק, ובסוף הוא ייהנה מכך שהמים שלו להשקיה יהיה הרבה יותר זול מאשר הוא משלם היום. וזה משהו שהוא גם מבחינה קונקרטית, זה אינטרס שלו כמנכ"ל חברה על מנת להראות את השורות של ההתייעלות ברווח והפסד. אז יכול להיות ששם יותר נוח לעשות את זה, כי יש לך כתובת ויש לך פרטנר, לעומת ברמת אביב שאתה לבד. אתה צריך להקים את הכול לבד. נכון, יש שפי"ע וכו', אבל זה קצת שונה. אני חושב שפארק גני יהושע יכול להיות פרטנר בהקשר הזה.

עיריית תל-אביב-יפו

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הועדה

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

אני אדבר עם עובד על זה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

בין אם בדרום ובין אם בצפון, אתם תחליטו לפי גודל האדמה ולפי הגבהים וכו'. אבל יש לנו גם את בגין וגם את זה.

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

יתרון נוסף לעשות את זה גם מבחינת הגבהים, שהאזור של הפארק הוא אזור נמוך יחסית, העיר טיפה יותר גבוהה, זה גם עוזר בעניין של אנרגיה. אני בעד. אני חושב שבפארק הירקון ספציפית יש עוד דרך לחסוך מים שהעירייה עוד לא עשתה. יש מה שנקרא היום השקיה מדייקת, השקיה מדויקת, זה לא רק בחקלאות היום, אלא פארק הירקון הוא מספיק גדול שהוא נחשב כמו שטח שאפשר לשים בו מערכות שחשות כמה מים יש בקרקע. אפשר לעשות חישה נפחית או חישה לפי מתח המים בקרקע, ואז אפשר לתת הוראה מדויקת, אוטומאטית אגב, לא צריך אנשים בשביל זה, לבקר להיפתח כשהצמח צמא. טנסיומטרים זה המונח המקצועי.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

רפי, אתה רצית לשאול משהו. בבקשה.

מר רפאל חזני:

כן. רציתי להגיד משהו. מכל הדברים שפה נאמרים, אני חושב שכל החשיבה חייבת להיות מערכתית. אי אפשר לטפל בנושא של זיהום הים כאילו שזה רק עניין של מערכת הניקוז. יש פה עניין של זיהום אוויר, יש פה עניין של תכנון סביבתי, יש פה עניין של תכנון הכבישים. יש פה עוד המון גורמים שאולי גם אני לא מכיר. אם הנושא מספיק חשוב, ולדעתי מספיק חשוב, חייבים לקחת את כל הפרמטרים האלה בחשבון. אם מורידים קצת זיהום אוויר, כנראה המים יהיו קצת יותר נקיים. אם יש חינוך סביבתי, כל האלמנטים האלה, בכלל כל מה שקורה בעיר, אי אפשר להגיד – אני עכשיו רק מטפל בקולטנים ופתרתי את הבעיה. לא נצליח לפתור את הבעיה. פתרונות טכנולוגיים יש ואפשר גם ללמוד מה שעשו בעולם.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אתה צודק בזה שהטיפול חייב להיות הוליסטי, כי כמו שעזרא אמר, לפחות כנתון, אין לי דרך אחרת לא לקבל את מה שהוא אומר בהקשר הזה, ש-25 אחוז מהזיהום כבר יורד לך על הטיפה. זאת אומרת, שבסופו

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הועדה

של דבר הוא נובע מזיהום האוויר שקיים בכל מקרה כתוצאה מקליטה של גזים וכו'. זה נכון שצריך באמת להסתכל על זה בצורה הרבה יותר הוליסטית ורחבה, זה אחד קשור בשני.

מר רפאל חזני:

זה גם מחזיר אותנו למה שקרה, כי התכנון מהתחלה היה שאת מי הגשמים שופכים לים. כאילו שזה משהו שצריך להיפטר ממנו. בדיוק צריך לעשות את ההיפך, צריך לנצל את זה לצמחיה, צריך לנצל את זה לגנות ירוקים, צריך לנצל, המים יש להם ערך, לעשות מהם משהו לשטיפה של הרחובות זה דבר אחרון שצריך לעשות איתם. זה אומר לחזור הרבה אחורה בתכנון בכלל, בכל מה שנעשה מאז קום המדינה בנושא של תכנון של הניקוז של המים.

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

מאז הרומאים. אתה יודע מה הם עשו עם המים? אותו דבר. קפיצת המדרגה של המחשב, האפשרויות שלנו לעשות ניטור למים, מה שאנחנו עושים עכשיו עם מדי הספיקות, זה דברים שלא היו יכולות, היום האפשרויות הן אדירות, החשיבה היום צריכה להשתנות. המציאות אבל קיימת. לבוא ולשנות את המציאות ברגע, זה בלתי אפשרי. אבל מהיום והלאה, בשטחים החדשים, בשטחים הפתוחים, לראות באמת כדאיות כלכלית, מהיום והלאה באמת החשיבה צריכה להשתנות. אני עוד פעם חוזר, הנושא של הניקיון, אנחנו צריכים הרבה לדבר ולראות איך אפשר לחנך את העם שלנו להתחיל לחשוב אחרת. ראיתי מרתון לפני שבועיים באתונה, בסוף מגיעים למשפך, כל אחד מקבל את הבקבוק, את הבננה ואת המעדן, לא ראיתי בקבוק אחד על הרצפה, בקבוק אחד של מים לא ראיתי על הרצפה. זה פה מתחיל.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

עוד שאלה אחרונה ונמשיך לאבי ולטל.

מר דוד איתן:

שאלה אחת – אמרת שבאמצע העונה מוציאים את הרשת שעוצרת לכלוך, באמצע החורף.

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

באמצע החורף יכול להיות מצב שהרשת תיסתם, כתוצאה מזה הצינורות,

מר דוד איתן:

אי אפשר לעשות מערכת שאוספים את הכלוך מעל הרשת?

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

אחרי כל אירוע גשם אוספים את הכלוך. אחרי כל אירוע גשם, כשיש את ההפוגה, פותחים, מוציאים את הכלוך.

מר דוד איתן:

אבל למה לא להשאיר עד סוף החורף?

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

כי יכול להיות מצב שיהיה אירוע גשם של יומיים רצוף גשם, אחרי שעה הרשת תיסתם מלכוד, כתוצאה מזה המים יעלו על גדותיהם, העיר תוצף. אנחנו לא יכולים לאפשר מצב כזה. הערכנו את הסבירות שזה יכול לקרות.

מר דוד איתן:

צריך לנקות את הרשתות בתכיפות יותר גדולה.

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

אני מסביר עוד פעם, מנקים את הרשתות אחרי כל אירוע גשם. אבל מה קורה שהרשת תיסתם ואירוע הגשם ממשיך? העיר תוצף.

גב' שרה פישר:

אנחנו מדינה עם גשמים מאד מועטים ומאד ידועים מראש, עם התראות כוננות על כל גשם כאילו מגיע מבול. לי זה נשמע, אני מתחברת למה שהוא אומר, שמנו רשת הכי פשוטה, קנינו בטמבור, נכניס נוציא, ככה זה נשמע בעיני האזרח הפשוט.

דבר שני – נשמע שכל כך מסתבכים פה עם העניין. למה אי אפשר פשוט לנתב חלק מצינורות הניקוז שיילכו לשפד"ן? זה כבר נשמע לי עדיף על הנזק. לא מצליחים להשתמש בהם נכון להיום. אז למה כבר לא לנקז לפחות חצי מהם? עדיף שיילכו כבר לשפד"ן.

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה ונהלת העיר
יו"ר הועדה

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

למה באמת?

מר רפאל חזני:

אין קיבולת שם. לשם לפעמים הביוב נשפך לניקוז.

מר עזרא נוה - מנהל יחידת התיעול:

באירועי גשם מה שקורה באמת, השפד"ן לפעמים עולה על גדותיו, ואם אתם שומעים לפעמים שבאירוע גשם המים זורמים לים, זה כתוצאה מזה שהרבה מים נכנסים למערכת הביוב. אם אנחנו נוסף עוד מים לשפד"ן, בכלל המערכת לא תוכל לקבל את המים האלה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

חברים, אנחנו חייבים לסיים. תודה רבה לך.

קריאות:

ישר כוח עזרא, כל הכבוד.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

נעבור לחלק השני של הדיון.

פתיחת עונת הרחצה לשנת 2018

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

אני רוצה להתחבר למה שעזרא אמר.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אבי, חשוב לנו לשמוע גם לגבי הנתונים העובדתיים – חופים, מצילים, מסחר וכו'.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

אני אתן. אני רק רוצה שתבינו, כי יש פה כמה אנשים שכבר נתקלתי בהם בכל מיני פורומים. יש פורום בסך הכול של דגל כחול, מוועדת איכות הסביבה הקודמת שהייתה גם אני מכיר פה כמה אנשים שהיו. הנושאים האלה סך הכול חוזרים ועולים בכל מיני פורומים ובכל מיני מקומות. אני רוצה שתדעו דבר אחד בסיסי – את הים אף אחד לא מנקה. לא מנקים את הים, לא מנקים את המים. מנקים רק את היבשה. כל מה שזורם לים בסופו של יום, כל מה שמגיע מהירקון למשל, לא רק מהמוצאים או מהזרמות ביוב וכו', תבואו אחרי יום של גשם ותראו את ההזרמה בירקון, המטורפת, שזורמת בירקון, וכל המים האלה יוצאים לים, ואחרי זה הניילונים וגוויות של פרות וחמורים וכל מה שיוצא מהירקון, יכול להסתובב בים גם חודש – ימינה, שמאלה – תלוי בזרמים.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

ומי אחראי לנקות?

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

את המים בים או את הירקון?

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

את המים.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

היו כמה ניסיונות לדבר עם רשות הירקון, עם ד"ר דוד פרגמנט, וביקשנו מהם שיקלטו את הלכלוך קרוב לשפך, כמה שיותר לכלוך שינסו. אפילו אנחנו מוכנים באגף החופים לנקות. אין פתרון טכנולוגי, כמה שהוא יודע, לקלוט את הלכלוכים. אין שום דבר שיכול לעמוד בפני הזרימה ובפני העוצמה של המים. ואז מה שקורה, כל הלכלוך האדיר הזה יוצא לים, כמו שאמרת, צפונה, דרומה, עם הזרמים, ואז הגברת מגיעה יום אחד בבוקר והיא רואה את החוף מטונף. ב-7 בערב כשאנחנו יצאנו מהים, או ב-8 כשעוד היה אור וניקינו, החוף היה נקי. אתה בא בבוקר – מלוכלך. לא לדבר על כל הלכלוך שמגיע מעזה ומלבנון ומכל מיני רשויות עם הזרמים. הכול מגיע ויש מקומות קבועים לאורך החוף שזה יוצא. אף אחד לא מנקה את הים. אנחנו באגף החופים מנקים רק ברגע שזה מגיע לשפת המים. בקשר לניקיון אצלנו – תיכף אני אכנס לנתונים. אני רק רוצה להבהיר את זה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

רק רגע. כיוון שאני לפני שנה וחצי התחלתי תהליך מול מינהל ההנדסה, צילי בן יוסף, סביב הצורך להשקיע מחקר וטיפול ומשאבים בסוגיית ניקיון הים. אני יוצא מנקודת הנחה שניקיון החוף והחול, אל תעלב, זה החלק היותר קל. צריך אולי עוד עובדים ועוד משאיות ועוד פעילות, אבל זה החלק הקל. זה יותר בשליטה. הים – אין לו בעלים. אין לו בעל בית. למרות שזה נמצא תחת אזור השיפוט העירוני. זה חלק מאזור השיפוט של העיר תל אביב יפו. כמו שכונת מעוז אביב שאני גר, או שכונת פלורנטיין. לא חשוב מה. ולכן, במסגרת העדכון של חזון העיר, כל הנושא של טיפול ומחקר של מה קורה בתוך המים נכנס לתוך החזון בעדכון החדש. עכשיו התפקיד, לצורך העניין, שלי, יהיה ללחוץ שזה ייכנס לתוכנית העבודה ולראות איך אפשר לבצע את זה ושמשו יזוז בקטע הזה. אבל זה מאד מתסכל מה שאתה אומר, זה מצג עובדתי, אבל זה נורא מתסכל, כי גם משתמשים וגם ספורטאים וגם תיירים וגם עובדים, אני מניח שעובדים שלכם כל יום נתקלים בתופעות של ים מזוהם, וזה הפרצוף של העיר, כי זה אחד מנכסי הטבע הכי משמעותיים והכי אהובים על תושבי תל אביב. וכשנכנסים לים ורואים את כל החלקיקים של פלסטיק כאלה, שזה נדבק בך, זה פשוט מגעיל. ולנו בעיריית תל אביב, על כל הטכנולוגיות שלנו והתקציבים שלנו ועשרת אלפים העובדים שלנו, לא מסוגלים להתגבר על זה. זה פשוט מוציא מהדעת. אני לא מאמין, כמו שהוא אומר, שאין היום טכנולוגיה שיכולה-

גב' שרה פישר:

אני רוצה להגיד לך שאני הייתי במצרים עכשיו, בהמשך לשיחה שלנו, על הנילוס, מצרים שחיים בשנות ה-40, יש להם משהו כמו אוניה ענקית, היא עוברת עם משאבה,

מר טל פילטר - סגן מנהל אגף החופים והמציל הראשי:

זה בנילוס, לא בים. בנילוס זה אפשרי.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

אמרת, באגמים יש.

מר טל פילטר - סגן מנהל אגף החופים והמציל הראשי:

גם בים, יכול להיות שבים שהוא עמוק קרוב לחוף והוא בלי גלים, אפשר לבצע את מה שאומר החבר הזה, לא בים כמו אצלנו.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

בכל מקרה, ראובן, חבל על הזמן, זאת עובדה, כרגע לא מנקים את הים. אני רוצה להתקדם הלאה.

גב' שרה פישר:

תקשיבו, זה משהו ענק. יש להם משאבה בגודל של החדר הזה, זה עובר את הנילוס ומה שזה לא מוציא ושואב, בוא נאמר שאני לא מאמינה שזה לא היה יכול לעבור את חופי תל אביב. אתה יודע מה, שים את זה בירקון. אם הם יכולים בנילוס, אני אומרת שוב, להם יש משהו כזה מטורף, עובר על הנילוס הלך חזור.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

יש להם כל מיני תיאוריות שלא פוגעים באקולוגי ובאורגני.

גב' שרה פישר:

שום אקולוגי. הם עובדים על הכי עליון שיש.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

אני לא אחראי על רשות הירקון, אני לא יכול לדבר בשמם. אני רק יודע,

גב' שרה פישר:

לא, אבל לזה לא רשות הירקון.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

אני אומר לך שכבר היו מספר ניסיונות של ישיבות עם רשות נחל הירקון פה בשנים שאני פה, אני באגף הזה מ-2007, הייתי כבר לפחות ב-5 פעמים שניסו ולא מצליחים לקדם את זה.

גב' רותם ויצמן:

לירקון, מה שאני יודעת, המזהם העיקרי זה מט"ש דרום השרון, שאמור בשדרוג שלו להסתיים, מה שאני קיבלתי, ב-30.6.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

מאיפה מגיעים הפגרים לחוף? פגר של חיה, של פרה, מאיפה הוא מגיע?
אני רוצה רק להמשיך ולהגיד שיש פה, למרות שאמרת שזה קל, יחסית קל אמרת, לנקות את החוף.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

זה עניין של משאבים, אבל זה מצב שאתה יכול לשלוט בו.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

כמו שנאמר כבר, לא הייתם רוצים לראות את החוף יום אחד ש-50 עובדי הניקיון של העירייה לא ניקו את החוף. יש עכשיו בתקופת הקיץ למעלה מ-50 עובדים מ-6 בבוקר.

גב' שרה פישר:

זה לא מספיק.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

כמה יש ברשויות אחרות, את יודעת?

גב' שרה פישר:

אבל הים, כמו שאמרתי, זה המשאב הכי יקר.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

את יכולה להביא גם 200 עובדים. זה לא יעזור. אם אנשים יושבים על החוף ומפצחים גרעינים ואוכלים אבטיח וזורקים אותו לכל כיוון. אני לא יודע אם למישהו מכם יצא להיות ביום שבת בבוקר, בשעה 6 בבוקר בים.

גב' שרה פישר:

ב-6 מלוכלך וב-7 נקי.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

ביום ששי בלילה החוף היה נקי, מבריק.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אתם קונסים? קנסות אתם נותנים?

גב' שרה פישר:

אין פקחים.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

אנחנו עושים אכיפה. מי אמר?

גב' שרה פישר:

אני נמצאת 4-5 פעמים בשבוע בים.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

לא בחורף. בעונת הרחצה אנחנו גם נותנים,

גב' שרה פישר:

אני נמצאת עכשיו. אני מגיעה עכשיו גם. אני הבן אדם שנמצא 4-5 פעמים בשבוע, בבוקר אני מגיעה, אני שוחה בבוקר, אני הבן אדם שנמצא בים – אין מספיק עובדים. הים בבוקר מטונף. כן, 200 עובדים יעשו שינוי, פלוס תכניס 50 פקחים. אין לא את זה ולא את זה.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

לא, את טועה. ה-50 פקחים לא יושבים כולם בצ'רלס קלור. חוף הים בתל אביב הוא 14 ק"מ. אבל עוד פעם, זה כמו שתיקחי קטע רחוב ותמיד יהיו לך 100 עובדי ניקיון והרחוב הזה יהיה מבריק. איפה אנחנו הציבור?

גב' שרה פישר:

אבל אני אומרת שוב, הציבור לומד דרך הכיס. אם יהיו לך שם, אתה אומר – בחודשיים עכשיו אני מביא לשם הצפה של פקחים, הצפה של מנקים – כן, ככה הציבור ילמד. המצב קטסטרופה.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

אנחנו נותנים אלפי דו"חות בשנה. יש לנו גם למעלה מ-50 פקחים, אנחנו עושים סדר ציבורי, אנחנו עושים מניעת כניסת כלבים לחופים שאסור להיות בהם, בקבוקים, אלכוהול, סדר ציבורי, מכות, אחראים על העסקים בחופי הים. יש עבודה בשפע בחוף הים, בשפע, היא לא נגמרת אף פעם. כל יום זו תוכנית עבודה חדשה.

גב' שרה פישר:

אבל זה לא מספיק כוח האדם שם.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

כמה דו"חות על לכלוך אתם נותנים בשנה?

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

לא יודע להגיד. אני יודע שבשנה שעברה נתנו למעלה מ-3,000 דו"חות, למשל על נסיעות של וספות ורכבים שאסור להם להיכנס.

גב' שרה פישר:

זה מעט מאוד. חד וחלק.

מר דב הנדל:

הפקחים בים זה של הפיקוח או שלכם?

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

של החופים. זה פיקוח חופים, עם סמכויות של פקחים.

מר טל פילטר - סגן מנהל אגף החופים והמציל הראשי:

את צריכה להבין שמהרצליה וצפונה ומבית ים ודרומה אין אפילו פקח אחד בחופים. בתל אביב יש 50. שתביני את הפרופורציות.

גב' שרה פישר:

אני מבינה. אבל אני אומרת שוב, אנחנו צריכים חד וחלק להרחיב את כוח האדם פה ולבקש מערים אחרות, הנה, אנחנו שמים 300, בואו תתחילו אתם עם 50.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

קודם ששימו תחנות הצלה ומצילים ואחרי זה נדבר על הפקחים. אני לא יודע אם מישו ראה אתמול, היה סרטון בראשון לציון בפייסבוק, מישו ראה? ראית את החוף בפסח בראשון? ככה זה נראה אצלנו, אותו דבר בבקרים.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

מבחינתו לצורך העניין, הוא לא היה מתנגד שיהיו לו אלף פקחים, 300 מצילים ועוד 200 שינפנו עם נף-נף.

גב' שרה פישר:

זו צריכה להיות משימה לאומית שלנו.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

דרך אגב, אני פותח סוגריים, ואומר לכם שנהיה קושי לגייס עובדי ניקיון ונהיה קושי לגייס פקחים גם. אם יש לכם מועמדים – נשמח לקלוט. אנחנו מתחילים את העונה 'או-טו-טו' ולא הצלחנו למלא את השורות אפילו. אנשים לא רוצים לעבוד בתחומים האלה.

גב' שרה פישר:

תקרא לזה שומרי החוף, מצילי החיות, תמתג את זה. אני אעזור לך לבנות קמפיין נכון, איך סוחבים חברה צעירים לעבוד בים, איך ממתגים את זה כתפקיד. תמיד אני אומרת לעובדי ניקיון – אתם מצילי החיות. הם 'מה זה' שמחים, אני מחמיאה להם, כי אני אומרת להם,

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

לבוא לשעה שעתיים ולעשות עבודת התנדבות, יש פה אלפי גופים, בתי ספר, צבא.

גב' שרה פישר:

אתה מדבר איתי. יש לי תמונות, לקחתי את כל התלמידים שלי לפני חודש, עשינו ניקיון בחוף. אני אראה לך רשתות דיג, זכוכיות, פקקים, סיגריות, אפילו לא עשינו מזה עניין. הלכנו 3 שעות לחוף, ניקינו שם.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

חבל, תעלי את זה, תפרסמי את זה. אני מסכים איתך, החוף לא מספיק נקי. אבל את צריכה להבין עוד פעם, יש פה עשרות גופים, יש בתי ספר, צבא, גופים של היי טק שבאים להתנדב, לוקחים קטע חוף, אנחנו נותנים להם שקיות, נותנים להם חולצות שלנו והם הולכים ועושים סריקה לאורך החוף, וכמה שלא מנקים למחרת את באה בבוקר והכול נראה אותו דבר. ולא אני לכלכתי, לא הוא לכלך ולא את לכלכת, מישהו השאיר לכלוך בחוף. זה לא אנחנו.

קריאה:

רוב הלכלוך מגיע מהחוף או מהים?

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

גם וגם.

מר טל פילטר - סגן מנהל אגף החופים והמציל הראשי:

כל 5 מטרים אנחנו שמים סל אשפה.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

יש לנו מאות סלים.

גב' שרה פישר:

זו גם בעיה סלי האשפה, הם פתוחים ועפים מתוכם דברים.

עיריית תל-אביב-יפו

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הועדה

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

ההוראות הן של המשטרה.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

אני אעשה לכם, תראו איך נראה מערך הניקיון שלנו שמתחילים אותו ב-6 בבוקר ומסיימים אותו ב-12 בלילה. אנחנו עושים איסופים, 3 איסופים ביום גם, טרקטור עם עגלה מי שרואה שנכנס. אחרי 8 בבוקר, 8:30, כבר אי אפשר לאסוף יותר, כי החוף מתמלא באנשים ואי אפשר להכניס טרקטור. אנחנו משתדלים לעשות איסוף ראשון בבוקר ובתקופת הקיץ, בלחץ, אנחנו עושים איסוף ב-10 בלילה, פועלי הניקיון ממשיכים לאסוף וב-12 בלילה, כשהוא חוזר, הוא עושה עוד איסוף. אז העובדים שמגיעים ב-6 בבוקר, כבר יש להם הרבה פחות לכלוך. מי שהיה ברצועת החוף ביום שבת האחרונה, אי אפשר להאמין מה קרה בין שני לשבת. אני לא יודע מה קרה.

מר דב הנדל:

אנשים זורקים? החינוך לא עוזר? כל מסע הפרסום?

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

לא עוזר כלום. תראה את כל הטיילות, הטיילת המרכזית, איפה שיש את הטריבונוט האלה בחוף בוגרשוב, פרישמן, גורדון, יש שם טריבונוט, אנשים באים לשם עם כל הבית, עושים שם פיקניקים על הטריבונוט ומשאירים את כל הכלוך.

מר דוד איתן:

הלכלוך זה בערך חצי מהמים וחצי מאנשים?

קריאה:

יותר מאנשים.

מר יאיר וולוביץ:

כולם מדברים פה על חינוך. איזה חינוך? כמה פעמים ישבתם בחוף הים, באו אליכם להסביר לכם משהו, לא לזרוק, כן לזרוק? אני אנסח את זה אחרת – כמה אחוז ממשאבי הניקיון של עיריית תל אביב מושקעים בחינוך התושבים וכמה במנקים וכו'? אני כבר יודע את התשובה – בערך אחוז לזה ו-99 אחוז לזה.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

היה פרויקט של המשרד להגנת הסביבה ארצי – לכלכת שילמת – לפני שנתיים, בכל החופים תלינו שלטים, אלף שקל קנס.

מר יאיר וולוביץ:

אבי, ברגע שלא באמת קונסים אלא רק רושמים את זה וברגע שלא באמת מחנכים,

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

למה? אוקפים, נתנו דו"חות.

מר יאיר וולוביץ:

לא קונסים כמעט בכלל.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

תראה, למשל בדלי סיגריות. כשבא יאיר לפני כמה שנים, אמרנו, נקנה את המאפרות האלה, נקנה עשרת אלפים, כמה קנינו בהתחלה, מי ייקח אותם הביתה? אין מה לעשות עם זה. חילקנו, בנינו מתקנים בכל החופים למאפרות האלה. אמרנו, כל אחד שמגיע לחוף ייקח מאפרה, מי שמעשן, יתקע את זה לידו בחול, יאפר, יגמור, יחזור וישפוך ויחזיר את המתקן הזה. גנבו לנו בתוך חודש את כל המאפרות. תוך חודש עשרת אלפים. עשרת אלפים, תוך חודש גנבו לנו את כל העשרת אלפים.

מר יאיר וולוביץ:

אבל ברגע שגונבים את זה פעם אחת ושמים את זה בבית ורואים שזה לא עומד כל כך טוב,

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

מה יש לעשות עם זה?

מר יאיר וולוביץ:

אז יש לכם, א', פרסומת על עיריית תל אביב שמממג אתכם במאפרה שעלתה לכם שניים ומשהו שקלים. וגם, אתם באיזה שהוא שלב, אם תתמידו בזה ולא תקנו פעם ב-3 שנים, אנשים כבר לא יצטרכו לגנוב את זה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אני אגיד לכם משהו, לגבי חינוך. אני נורא סקפטי לגבי כל מה שקשור בחינוך, כי אני מכיר את התופעה מהמקום של הכלבים, שעיריית תל אביב באמת השקיעה הרבה מאד שנים סביב חינוך וסביב ניסיון להסביר לבעלי הכלבים שבעצם צריך לאסוף, כי לכלבים אין איפה לעשות, ובסופו של דבר זה פוגע במרחב הציבורי, זה גם פוגע במה שנקרא במעמד הכלב בעיני הציבור, כי חלק מהציבור שגם ככה לא אוהב בעלי חיים אומר,

גב' מיכל נהרי:

דווקא זה שינוי אדיר.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

ממש לא.

גב' מיכל נהרי:

ועוד איך. יש ועוד איך. אולי אתה רואה את מה לא, אבל יש ממש שינוי.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אני רואה את התלונות. זה אחד הנושאים שיש לגביהם הכי הרבה תלונות ב-106. והדבר השני זה שאני גם רואה את מספר הדו"חות שניתנים. הנושא של צואת כלבים, הוא לא נפתר. יותר מזה, אפילו בתוך גינות כלבים, שיש קהילות שבאות מדי יום, מגיעים לשם אנשים, הם כבר חבר'ה, עם עצמם לא מרימים את הצואה של הכלב, מתוך גינת הכלבים שזה אמור להיות המקום המסוים הזה שבו הם מביאים את הכלבים שלהם ומשחררים. אני חושב שבסופו של דבר כל החינוך זה הכול נהדר, שיתחילו את זה בגיל 3 בגן טרום חובה. לגבי אנשים בוגרים – אין מה לעשות, צריך לאכוף, ולא רק לשים, כמו שיאיר אמר פה, לא מספיק לשים שילוט. ואם יש בעיה אקוטית, אז באמת צריכים למקד את האכיפה לשבוע אכיפה או שבועיים או חודש, אינטנסיביים, עם באמת השקעת משאבים משמעותית, לעשות 'בליץ' ואחר כך לראות מה קורה עם זה.

גב' שרה פישר:

ואז כל ישראלי מספר למאה חברים שלו איזה קנס דפקו לו.

גב' רותם ויצמן:

עם קצת 'שיימינג'. אני באמת חושבת, קצת 'שיימינג' עוזר. פעם אחת, שתיים כאלה, אתה פוחד שיקרה גם לך.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

גם 'שיימינג' עוזר.

מר דב רנדל:

בעולם החופים גם כל כך מלוכלכים?

גב' גליה חנוך רועה:

תלוי איפה.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

בעולם אין מצילים. איפה ראית מצילים? יש מקומות בודדים.

קריאה:

בריו מלא מצילים בכל מקום.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

לא כל כך הרבה, סוכה אחת ל-50 ק"מ. היינו לפני שנתיים במשלחת במזרח גרמניה, משלחת של מצילים, עשינו חילופי למידה. היינו בחופים באורך של איזה 20-30 ק"מ, לא ראית בדל סיגריה אחד, לא ראית מקל של ארטיק אחד. אין, אין פחים גם. אין פחים בחוף. אנשים לא יורדים עם אוכל.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

שם גם קונסים. על בדל סיגריה נותנים לך.

מר טל פילטר - סגן מנהל אגף החופים והמציל הראשי:

שם לא מציבים פחים בחוף. בן אדם הולך עם הלכלוך שלו הביתה ושם את הזבל שלו, הוא לקח מהחוף ושם אותו בבית, בפח של הבית.

גב' מיכל נהרי:

אבל זה לא רק בחופים, זה בכל מקום בארץ. זה עניין תרבותי.

עיריית תל-אביב-יפו

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה ונהלת העיר
יו"ר הועדה

גב' שרה פישר:

אז אפשר אולי להתחיל להכניס את כל בדלי הסיגריות, גם בעיר וגם בזה? הרי העירייה כבר קונסת על הכול, גם ככה שונאים את העירייה על הקנסות, אז מה אכפת לכם להוסיף לסל התסכול העירוני את זה שיתחילו לקנוס על זה?

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

אין חוק עזר שמתאים לים.

גב' שרה פישר:

אפשר לארגן חוק עזר עירוני לבדלי סיגריות.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

בברכה אסור לעשן, בחוף הים מותר לעשן.

גב' שרה פישר:

אני מדברת על בדלי סיגריות בעיר, להכניס את זה לתרבות.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

יש לנו שתי מנפות שעובדות כמעט בצורה רציפה – אחת על ידי עובד של העירייה ואחת על ידי עובד קבלן – אחת בגזרה הצפונית, אחת בדרומית. כמעט כל חוף בתל אביב מנופה אחת לשבוע, כמעט. תמיד יש תקלות, אבל בדרך כלל, בין שבוע לעשרה ימים כל קטע חוף מנופה, עובר ניפוי בתל אביב. החוף אחרי ניפוי נראה כמו החולות בסיני, נראה נהדר. יומיים אחרי זה, עוד פעם, המון בדלי סיגריות, קליפות של גרעינים. אי אפשר לאסוף את כל זה. רק טכנולוגיה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אני אגיד לך משהו קצת בוטה. אתה נותן פה תמונה מאד קודרת, שזו אולי המציאות.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

לא קודרת, אני נותן תמונת מצב.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אבל אתם לצורך העניין, אתם אנשי המקצוע שעומדים בראש המערכת המקצועית, מה הפיתרון? איזו חדשנות? איזה פיתרון אתם מביאים לעירייה או למקבי החלטות בעירייה? אתם לא יכולים להיות במצב שאתם אומרים – זה מה יש, מרימים ידיים, עם זה נחיה או שלא נחיה. איזה פתרונות אתם מביאים?

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

אני אגיד לך, אני כבר 10 שנים באגף הזה, בתחום הזה, היום אני באמת חושב שהכול מתחיל באמת בחינוך. אין שום פיתרון, לא באכיפה. דרך אגב, אם תסתכלו במשרד להגנת הסביבה, אני מתאר אולי תמונה קצת שחורה או עכורה, אבל תסתכלו באתר של המשרד לאיכות הסביבה, במדד חוף נקי, יש ממלולך מאד עד נקי מאד. אנחנו תמיד בנקי מאד. זאת אומרת, שהמצב בתל אביב הוא טוב במאות אחוזים לעומת מקומות אחרים.

גב' שרה פישר:

אז אנחנו זנב שועלים.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

אני אומר לכם, אתם לא יודעים מה קורה ברשויות אחרות. אתם לא יודעים מה קורה בעמק חפר, אתם לא יודעים מה קורה בכנרת, בחוף הכרמל. יש שם מצב שלפעמים חודש או חודשיים אף אחד לא מנקה אפילו, לא נכנסים.

גב' גליה חנוך רועה:

אתה צודק. אבל אנחנו לא רוצים שזה יהיה המדד השקעה שלנו.

מר טל פילטר - סגן מנהל אגף החופים והמציל הראשי:

אני לא יודע גם אם אתם מודעים מה היה פה לפני 10 שנים במצב של החופים ומה קרה היום. לא באתי פה לשווק את העבודה שלנו ולא של אבי, אבל כשאבי נכנס לאגף היינו עושים ניקוי פעם ביום ואיסוף פעם ביום. יש שלושה מחוזים ביום. הרבה דברים השתנו. אבי היום, אחרי 10 שנים, לא רואה את מה שהוא עשה. היום המצב הרבה יותר טוב. עדיין אנחנו מוגבלים במשאבים. אם היה לנו במקום טרקטור אחד שני טרקטורים, במקום 2 מנפות 3 מנפות, ובמקום עובד אחד שני עובדים, אז הכול היה נראה אחרת.

מר יאיר וולוביץ:

הבעיה הרבה יותר פשוטה לפיתרון – 5 מפקחים,

מר אבי ליכט:

יש לנו 50 מפקחים.

מר יאיר וולוביץ:

שכל התפקיד שלהם לתת 100 דו"חות ביום, זה אומר 500 דו"חות ביום וזהו, פתרתם את הבעיה. אבל אתם פוחדים לתת דו"חות לציבור.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

אנחנו לא פוחדים לתת דו"חות.

מר יאיר וולוביץ:

אז למה אתם לא נותנים? אז כמה דו"חות תתנו על ניקיון בחופי הים? אתה לא יודע את התשובה, אני יודע את התשובה, התשובה היא בערך אפס.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

זו לא בעיה לבדוק ולהעביר את הנתון לראובן.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אנחנו נשמח לדעת.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

לתת סתם תשובה זו לא חוכמה. אבל אני יכול להגיד לך שמעל עשרות דו"חות.

מר יאיר וולוביץ:

אני שאלתי באופן אישי המון פקחים, לא אחד, לא שניים ולא חמישה – האם ניתנים דו"חות על ניקיון? וכולם אמרו לי – בפועל אנחנו לא נותנים שום דו"ח. אז אני לא אומר, אולי יש כמה שכן נותנים, בפועל זה לא משהו שאנשים מתעסקים בו ביום יום. וגם אם מישהו במקרה בהתנדבות עושה את זה, מגדיל ראש ונותן דו"ח.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

אין פה התנדבות, זה עניין של מדיניות.

מר יאיר וולוביץ:

מישהו עוקב אחרי זה, אחרי כמה דו"חות ניתנים? יש היום בניהון, אגב, לא רק של בדלי סיגריות, המודל שעכשיו אני מספר הוא בכלל לגבי אשפה, 3 דברים: אכיפה, תשתית וחינוך. מה שחסר פה זה אכיפה באופן חד משמעי. חינוך כמעט ולא קיים. הדבר היחידי שקיים זה תשתית, כמעט ולא לבדלי סיגריות מכיוון שפעם ב-3 שנים קונים את זה.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

התשתית היא טובה?

מר יאיר וולוביץ:

תשתית של פחים. אני אומר, יש תשתית, היא מספיק סבירה בשביל שהחופים יהיו נקיים מאד. אני מפרגן לכם.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

כשאתה מדבר על תשתיות, בוא, אני רוצה להסביר לך משהו.

מר יאיר וולוביץ:

אבי, התשתית שלכם מעולה, עובדה שהחוף נקי מאד. אבל שני הדברים האחרים אתם לא עושים.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

תקשיב רגע, אתה מכיר את אחד העסקים בחוף הים בתל אביב, ברצועה המרכזית, פרישמן, גורדון, בוגרשוב? אתה מכיר אחד מהם? לא משנה איזה.

מר יאיר וולוביץ:

כן.

עיריית תל-אביב-יפו

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה ונהלת העיר
יו"ר הועדה

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

אתה יודע כמה אשפה החבר'ה האלה מייצרים ביום אחד, ב-24 שעות? אין לך אפילו מושג כמה. איפה הם שומרים את האשפה שלהם? אין תשתיות. איפה הם שומרים את האשפה שלהם? איפה הם מפנים אותה? איפה הם מוציאים את זה? תבוא ביום קיץ, בשעה 5 בבוקר לחוף בוגרשוב ותראה מה הולך שם. אתה לא תאמין. לא תאמין. לא תאמין מה הולך שם. יש כמויות מטורפות של זבל, אין איפה להכיל את זה, אין איפה לשמור, אין דרך גישה למשאית להגיע לחוף, אין דרך גישה.

מר יאיר וולוביץ:

גם אחרי השיפוץ שעשיתם?

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

גם אחרי השיפוץ. מעלים את כל הלכלוך, בתיאום בין נהג לבין העובדים, מעלים את כל הלכלוך מלמטה, מהחוף, לטיילת למעלה. ואז יכול להיות שזה יעמוד חצי שעה גם על הטיילת עד שהמשאית תעבור. בינתיים המיצים נוזלים, הכול נוזל. אל תגיד שיש תשתיות. אני אומר לך, אין תשתיות.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

לא חשבו לעשות מעלית?

מר טל פילטר - סגן מנהל אגף החופים והמציל הראשי:

חשבנו על הכול, לא קיבלו את ההמלצות שלנו.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

הייתה הצעה לעשות הכול תת קרקעי, אבל זה יצא יקר.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

מעלית מהטיילת, מהבינוי החדש, למטה.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

לא, לא חשבו על זה.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

אנחנו מבצעי מדיניות, אנחנו לא מחליטים. מי שקובע מדיניות בעירייה – ראובן, חבר קואליציה. אני אומר לך ותן לי רגע להסביר לך. יש מדיניות עירייה. כל רכב שנוסע בנתיב תחבורה ציבורית – 100 אחוז טיפול. אין שיקול דעת אפילו של אחוז. אין רכב שייסע ב-נת"צ ולא ייאכף ולא יקבל דו"ח על זה. יש מדיניות הנהלת עירייה, ראש עירייה, קואליציית העירייה. חוף הים הוא מקום שבאים לנפוש בו. אנחנו שומרים על הסדר הציבורי במינון. אדם לא צריך לחזור מהים חבול. אני יכול לכל אחד שמגיע לים לדחוף 10 דו"חות, רק שראש העירייה והקואליציה תגיד שזה מה שהיא רוצה. את כולם אפשר לתפוס, גם אותך אני אתפוס בים. המטרה בים היא לא להתנפל על הבן אדם, הוא בא לשם לנוח. נכון. בא לנפוש. מסבירים, מכוונים, עושים סדר ציבורי במינון. זה לא ה-נת"צ. אתה צריך להבחין, ראית איפה שעזרא כתב – פה מתחיל הים? אז אצלנו, כשיורדים מהטיילת לקו החוף, המדיניות העירונית היא לא מדיניות דורסנית. זה לא בידיים שלנו.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אני רוצה בבקשה, אחרי שדיברנו הרבה על ניקיון, אני רוצה נתונים לגבי איך חוף הים שלנו ייראה מבחינת מספרים, עובדים, מצילים, שעות פעילות, מספר חופים מוכרזים.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

רצועת החוף שלנו, מגבול הרצליה עד גבול בת ים, היא בערך 14 ק"מ, פחות נמל תל אביב, נמל יפו, מרינות. יש 13 חופים מוכרזים לאורך כל הרצועה הזאת. שתבינו, חוף מוכרז זה 150 מטר, זה כל החוף המוכרז. זאת אומרת, יושבת תחנת הצלה ואחראית סך הכול מקצה לקצה על 150 מטר, כל השאר זה לא מוכרז ולכאורה הרחצה אסורה. באגף החופים בעונת הקיץ, בשיא, יש בערך 200 עובדים, מגיע לכמעט 200 עובדים, שזה מצילים, עובדי ניקיון, פקחים, עובדי אחזקה. ונושא חדש, שאם אני אתחיל לדבר עליו זה יגנוב כנראה את כל הדיבור, נושא של מתקני החוף, של מיטות שיזוף, הכיסאות והשמשיות. היום עיריית תל אביב כבר מתפעלת את כל המערך הזה בחופי העיר כמעט לבד, מלבד שני חופים שנשארו זכיינים – זה פרישמן וגורדון. כל שאר המקומות – כיסאות, מיטות ושמשיות, במחירים 'סופר' מסובסדים, נעשים על ידי העירייה, ששם יש בין 80 ל-100 עובדים בשיא בהפעלת המתקנים. כבר היום יש לנו למעלה מעשרת אלפים מתקנים כאלה של מיטות וכיסאות, וזה פרויקט שהכול מנוהל טכנולוגית, עם מכוונות, אין גביית כספים על ידי אדם, שזה למעשה, בשנה שנתיים הבאות זה כנראה יהיה פרויקט הדגל של האגף הזה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אני רוצה להגיד משהו בהקשר הזה, ושוב, אני לא מנסה לעשות פה לא promotion לעצמי ולא כלום. בקדנציה הקודמת הייתה גם פעילות שלי וגם של אחרים סביב שני דברים מרכזיים בהקשר של מה שאבי

אמר: אחד – זה כל הנושא של הפרסום. פעם כל השמשיות היו ממותגות, בדרך כלל זה היה קוקה קולה וכל מיני כאלה. היום השמשיות בכל 11 החופים הן שמשיות ממותגות לוגו עירוני ולא מסחרי. והדבר השני – עד לפני לדעתי 3 שנים, כל מתקני החוף, אם משפחה הייתה מגיעה לחוף, הייתה צריכה להוציא בממוצע משהו כמו 50-60 שקל על שתי מיטות שיזוף ועל שמשיה וכו'. היום לדעתי היא מוציאה סדר גודל של 20 אחוז מזה. היום מיטת שיזוף זה 4 שקלים. זאת אומרת, שהיום יש חיסכון אמיתי של 75 אחוז.

גב' גליה חנוך רועה:

גם המים, נכון?

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

10 מוצרים, לא רק מים. קבענו עם חברת אתרים, כבר התיישרנו כמעט בכל המזנונים, חוץ משניים.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

מוצרים בסיסיים מה שנקרא – מים מינרלים וכו'.

גב' גליה חנוך רועה:

זה יפה מאוד. אבל האוכל במקומות זה קטסטרופה.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

במחיר או באיכות?

גב' גליה חנוך רועה:

במחיר.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אבל יש 10 מוצרים שהם מה שנקרא מוצרים מפוקחים, על בסיס המכרז או ההסכם שיש עם הזכיון.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

מים, ארטיק קרח, סלט, פיתה עם סלטים, מנות ילדים, קפה ומאפה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

זה נכון שמורידים פה ומעלים שם.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

הזכיינים פה לא לשם שמים, הם גם רוצים להרוויח. יש לקוח סמוי שבדק את המחירים, לראות שהם לא מגזימים. משנה לשנה כמות התלונות הולכת ויורדת. השנה עוד לא קיבלתי אפילו פעם אחת תלונה אחת שאזרח התקשר ואמר ש - -

גב' גליה חנוך רועה:

זה נושא שכל קיץ נטחן מחדש.

גב' שרה פישר:

אני באמת רוצה גם לברך על שני הדברים שאמרת, וגם להגיד לשניכם, באמת, יש אנשים שעובדים בכל מיני עבודות שהם לא בדיוק מועילות למין האנושי. אתם עושים עבודת קודש, גם מול בני אדם וגם מול בעלי חיים. קודם כל אתם עושים עבודת קודש. גם כשאני אומרת פה דברים, זה רק במטרה, אני גם מבינה לפעמים את תחושת אוזלת היד שכנראה אתם אומרים – אין לנו. אבל זו צריכה להיות משימה לאומית ועירונית, ואני כל כך שמחה על הדיבור הזה, כי באמת, זה משהו, והמצב הקיים הוא לא מספיק, לא בגללכם, אבל אתם מתוך השטח יכולים להרים את הזעקה מה שנקרא, להגיד – אין מספיק.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

הזעקה צריכה לקום מהציבור.

גב' שרה פישר:

אז הנה, אני הציבור.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

אני רוצה להגיד לך משהו, כשיש איזה אירוע בעיר שבאים עשרת אלפים או עשרים אלף איש, עושים פקודות מבצע וכותבים פקודות ומחלקים משימות. אצלנו כל יום כזה זה אירוע המוני, כל יום, מעכשיו ועד אוקטובר זה אירוע המוני. לצערי העירייה לא עשתה סקר כבר המון שנים, ככה שלאף אחד אין מושג.

עיריית תל-אביב-יפו

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה ונהלת העיר
יו"ר הועדה

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

סקר שביעות רצון?

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

לא, סקר כמויות. אף אחד לא יודע כמה מבקרים. זה יכול להיות מיליונים בשנה אני חושב.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

מה זה יכול להיות מיליונים? זה עשרות מיליונים.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

אני לא יודע כמה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

ששי שבת, תעשה חשבון של הגודל פר נפח. הרי אתה יכול לדעת מה הגודל של השטח.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

אני אגיד לך את האמת, אנשים שלא חיים את רצועת החוף לא מבינים מה קורה, למשל, ביום שבת ב-30: 6 בבוקר. רצועת החוף מפוצצת. לא אנשים שנכנסים למים, אנשים שעושים ג'וגינג, ספורט, רוכבים על אופניים. זו כמות בלתי נתפסת של אנשים.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

זאת האוכלוסייה התל אביבית, זה לא האורחים מבחוץ.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

זה אנשים שגרים באזור או אורחים בבתי המלון. ובשבת למשל ב-5-6 אחר הצהריים, אלפי אנשים מטיילים, הולכים הלוך חזור, אתה רואה מסות של אנשים.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

מה קורה עם המצילים ותחנות ההצלה?

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

על זה טל ייתן סקירה. זו המומחיות של טל.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

יש עוד משהו בהקשר של נתונים עובדתיים של פתיחת עונת הרחצה?

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

סך הכול אני חושב שבאמת, העירייה מקצה באמת משאבים מאד יפים ברצועת החוף. בעיקרון, כל מה שאנחנו מבקשים אנחנו מקבלים.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אז הבעיה היא בכך, אתם לא מבקשים מספיק.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

אם אני אגיד לך תקציבים שהיו לפני 8 שנים, אתם יודעים מה, אתן לכם דוגמא קטנה. סתם, דוגמא בתפיסת העולם – אגף החופים בעיריית תל אביב קיים 50 שנה, 60 שנה, עובד בהתאם לשעות הפעילות של המצילים. כלומר, שאם תחנת ההצלה עובדת מ-7 עד 5, כל העובדים של אגף החופים הולכים הביתה בשעה 5. אתה בא בשעה 6, 7, 8 – אין אף בן אדם ברצועת החוף. היום שינינו את כל התפיסה. היום אנחנו מחזיקים את הרצועה מ-6 בבוקר עד 12 בלילה, 1 בלילה. אנחנו נותנים מענה כמה שאנחנו יכולים, בכל השעות.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

חוץ מתחום ההצלה.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

חוץ מתחום ההצלה, שהוא מאד בעייתי.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

נעבור עתה לטל - המציל הראשי

מר טל פילטר - סגן מנהל אגף החופים והמציל הראשי:

כמו שאבי פתח ואמר, שהיום אנשים לא רוצים להיות פועלי ניקיון, גם אם נקרא להם לוחמי איכות הסביבה, ולא רוצים להיות פקחים, גם אם ניתן לזה שמות יפים, אז לצערי היום אנשים גם לא רוצים להיות מצילים.

מר דב רנדל:

למה? המשכורות טובות, לא?

מר טל פילטר - סגן מנהל אגף החופים והמציל הראשי:

כנראה שלא מספיק, אני לא יודע. או שיותר מדי טובות ופוחדים להשתגע מהסכומים הענקיים של הכסף.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

עכשיו הוא ציני. משכורת של מציל מתחיל זה כמה, 7,000 שקל?

מר טל פילטר - סגן מנהל אגף החופים והמציל הראשי:

משהו כזה, כן. זה לא תלוי בי, אני אומר את העובדות רק. לצערנו יש לנו חוסר גדול במצילים. יש לנו הרבה תקנים ומשרות לא מאוישות, שלכן בצורה הזו אנחנו נוכל לפתוח כפי הנראה רק 11 תחנות הצלה. יש לנו כרגע כ-45 מצילי ים כשירים. ואנחנו גם פה קוראים לכולם, ניסינו בכל דרך אפשרות לפנות, לפרסם, פנינו גם פנייה יזומה למאות מצילים שסיימו בשנים האחרונות קורסים כדי לגייס אותם לעבודה, ולצערי ההיענות מאד דלה, ואנחנו במשבר בעניין הזה. אנחנו מנסים לעשות את הכי טוב שאנחנו יכולים.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

ההסדר הוא עדיין על פי התקנות, שני מצילים בסוכה ואחד ב-stand by?

מר טל פילטר - סגן מנהל אגף החופים והמציל הראשי:

הצו החדש מאפשר את זה, אנחנו לצערי נצטרך להשתמש בזה בגלל החוסר בכוח אדם שלנו. המצילים לא אוהבים גם את ההסדר הזה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

מה ההסכם עם הוועד? הוא מדבר על 3?

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הועדה

מר טל פילטר - סגן מנהל אגף החופים והמציל הראשי:

כן.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

על 3 בו זמנית.

מר טל פילטר - סגן מנהל אגף החופים והמציל הראשי:

3 בו זמנית.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

והצו מדבר על שניים ואחד.

מר טל פילטר - סגן מנהל אגף החופים והמציל הראשי:

הצו מדבר בסמכות ראש העירייה בחלק מהזמן להשאיר שניים במגבלה של עד כמות מסוימת של ימים בעונת הרחצה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

מה טווח השעות של שירותי ההצלה?

מר טל פילטר - סגן מנהל אגף החופים והמציל הראשי:

שירותי ההצלה, אנחנו עכשיו עובדים מ-7:15 עד 15:45. בעוד כמה ימים מתחילים מ-7:15 עד 16:45, עולים בהמשך ל-7:15 עד 17:45, בשיא העונה מ-7:15 עד 18:45, ובספטמבר חזרה מתחילים לרדת בהדרגה. גם אנחנו הצענו שצריך יותר, זאת אומרת, צריך מזריחה עד שקיעה, בשביל זה צריך לעבוד, בגלל מגבלות של חוק שעות עבודה ומנוחה והסכם עם המצילים, לעבוד בשתי משמרות. אין לנו אפילו להחזיק משמרת אחת. כרגע הנהלת העירייה לא מוכנה להרים את הכפפה של לבנות פה משהו עתידי למעבר לעבודה של שתי משמרות, שזה כפי הנראה המתכון שבשנים הבאות יהיה בלתי נמנע לעבור ולעבוד. אנשים רוצים לבוא לא בשיא השמש, אנשים רוצים לבוא לפני העבודה בבוקר מוקדם, אנשים רוצים להגיע בערב מאוחר אחרי שמסיימים את העבודה.

מר דב רנדל:

כמה מצילים יש לכם סך הכול?

מר טל פילטר - סגן מנהל אגף החופים והמציל הראשי:

45 כשירים פעילים כרגע. כאשר יש לנו יכולת לגייס 70, אבל אין לנו מועמדים ואין לנו אנשים.

מר יאיר וולוביץ:

ויש לכם אפשרות אולי לחודש אחד לעשות את זה? נגיד רק באוגוסט או בספטמבר לעשות שתי משמרות, למרות הבעיה של כוח האדם? אפשר לעשות את זה כפיילוט בשנה הבאה?

מר טל פילטר - סגן מנהל אגף החופים והמציל הראשי:

לא. זה אומר שבמקום להפעיל 10 תחנות נפעיל 5.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

איזה תחנות לא פועלות?

מר טל פילטר - סגן מנהל אגף החופים והמציל הראשי:

תחנות שלא יפעלו זה הילטון וצוק דרום, שגם הם יופעלו בחלקים מהזמן, כי אנחנו נעשה דילוגים לפי, למשל, בשבועיים של הגאווה נסגור תחנה ונפתח בהילטון כי זה החוף שיהיה עמוס. בשבתות וחגים נסגור את החוף הדתי ונפתח במקומו את חוף צוק דרום. ככה שנעשה ניצול מיטבי של כוח האדם כדי לתת את מירב השירות.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

עשיתם איזה שהוא צעד משמעותי בכל מה שקשור להעלאת התנאים, בעיקר כספיים, על מנת לגרות אנשים להגיש מועמדות ולרצות להיכנס לתוך המעגל הזה?

מר טל פילטר - סגן מנהל אגף החופים והמציל הראשי:

אנחנו הרי יותר מרוצים שזה יקרה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

לא רוצים. איזה צעדים קונקרטיים למשל נקטתם?

מר טל פילטר - סגן מנהל אגף החופים והמציל הראשי:

איזה צעדים? כתבנו מספר מכתבים לממונים מטעם משרד הפנים.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

זו עבודה מועדפת?

מר טל פילטר - סגן מנהל אגף החופים והמציל הראשי:

לא. היינו בפגישה במשרד הפנים בראשותו של רובי, שניסה לשכנע את הממונה מטעם משרד הפנים לעזור לו להפוך את זה לעבודה מועדפת ונתקל בדלת אטומה. גם המדינה אטומה בעניין הזה. פנינו למשרד הכלכלה, שהיא אחראית על ההכשרה של המצילים, יש סך הכול בכל מדינת ישראל מדריך אחד למצילי ים פעיל, ביקשנו שיעשה קורס למדריכי מצילים. למשל, שאנחנו, כמה מצילים ותיקים בתל אביב, נוכל להדריך ונוכל להכשיר פה דור צעיר – זה לא מתקדם. פנינו לממונה על השכר באוצר להגדיל את שכר המצילים – נתקלנו בסירוב מוחלט. יש בעיות מאד קשות כרגע בעיריית תל אביב מול הממונה על השכר באוצר, אתה בטח מכיר את הסיפור. יש בעיות לא פשוטות כאן, אז אתה יודע כמה קשה להתמודד מול הגוף הזה, מול הבן אדם הזה. לכן אנחנו ננעלים מכל הכיוונים ולא מצליחים להתקדם.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

מציל שהוא מציל בברכה עירונית, לא יכול להיות מציל?

מר טל פילטר - סגן מנהל אגף החופים והמציל הראשי:

הוא לא מוכשר למציל בים. לא, זה קורס אחר לגמרי, זו הכשרה אחרת לגמרי.

גב' שרה פישר:

כמה זמן לוקחת הכשרה להיות מציל ים?

מר טל פילטר - סגן מנהל אגף החופים והמציל הראשי:

הכשרה בסיסית להיות מציל ים, מה שנקרא, להתחיל לעבוד, זה תהליך של 4-5 חודשים.

גב' שרה פישר:

אז עיריית תל אביב לא יכולה ליזום תוכנית, שאם אתה מפרסם אותה בפלורנטין ואצל החבר'ה הצעירים ביפו, ממתג אותה כ-הכי סקסית שיש, אני אומרת לך, אני חיה בתוך עמי, גם עם החבר'ה הערבים, גם עם החבר'ה היהודים, יש כל כך הרבה חבר'ה שאם אומרים להם, אם ממתגים את זה טוב – קורס של 4 חודשים אתה הולך להיות מציל בים.

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה ונהלת העיר
 יו"ר הועדה

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

לא הבנת, סליחה שאני קוטע אותך, מציל בריכה יכול להפוך להיות מציל ים תוך 4-5 חודשים או חצי שנה. כל התהליך עצמו לוקח כשנה.

גב' שרה פישר:

השאלה אם אי אפשר לבנות תוכנית ייעודית בעיריית תל אביב שמציעים למלא חבר'ה,

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

אין מדריכי מצילים. אין מדריכי מצילים בארץ, יש אחד.

גב' שרה פישר:

בעיריית תל אביב לבנות תוכנית ייעודית, למתג אותה כמו שצריך. יש ביפו כל כך הרבה חבר'ה ערבים,

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אבל אין מדריך הוא אומר לך.

גב' שרה פישר:

אבל אנחנו חיים ב-global work, בעיה להביא?

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

יש רגולטור. הרגולטור זה משרד הפנים.

מר טל פילטר - סגן מנהל אגף החופים והמציל הראשי:

בהכשרה משרד העבודה, בפקוח משרד הפנים ובשכר משרד האוצר.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

מי שנותן את התעודה זה משרד העבודה. הוא נותן את התעודה. יש מדריך אחד שהוא זה שעושה את ההכשרות לצורך מצילי ים. מי שבעצם מנפיק את התעודה לאותו מדריך אחד שקיים זה משרד העבודה. זאת אומרת, משרד העבודה מונע שיהיו מדריכים נוספים. לכן, ברגע שיש מדריך אחד, כנראה שאי אפשר לקלוט יותר מדי או לפתוח יותר מדי קורסים.

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הועדה

מר טל פילטר - סגן מנהל אגף החופים והמציל הראשי:

זה חלק מהבעיה. וגם המחיר הוא גבוה.

גב' שרה פישר:

יש פה משהו לא נורמאלי. לא הגיוני במדינה מודרנית.

מר טל פילטר - סגן מנהל אגף החופים והמציל הראשי:

מסכימים איתך ב-100 אחוז. אנחנו הלנו על זה. המשנה למנכ"ל העירייה הלך על זה.

גב' שרה פישר:

אבל לא הבנתי, למרות הרגולציה שתיארת, מה הבעיה של עיריית תל אביב לבנות תוכנית מסודרת, להציג אותה קודם כל כמצילת חיים, כי מה שאתם מתארים זה לא רציני, ואני מאלה שמגיעים ב-6 בבוקר ו-7 בערב. ב' – לייצר פה מקומות עבודה. יש המון חבר'ה שיקפצו על זה, כשאתה מציע שנה הכשרה ועבודה כזאת. אני יכולה להגיד לך שהדימוי בשטח הוא, שידוע שמצילים מרוויחים המון ושזה משפחה אחת סגורה ואי אפשר להיכנס לשם. זה הדימוי.

מר טל פילטר - סגן מנהל אגף החופים והמציל הראשי:

זה מיתוס ישן נושן. אבל אני מסכים איתך, עובדתית זה המיתוס.

גב' שרה פישר:

אבל אני אומרת לך שוב, בתוך עמי אנוכי יושבת, אני גרה בדרום תל אביב יפו, נמצאת בשני צידי המתרס, מכירה גם את האוכלוסייה הלא יהודית. אם אנשים היו יודעים, חבר'ה צעירים, שיש אופציה כזאת, אנשים פשוט לא יודעים. ומה שאתה מתאר פה, אני אומרת, זו תוכנית חירום לאומית לבנות הכשרת מדריכים ולגייס,

גב' גליה חנוך רועה:

כמה אנשים אחרי הצבא היו מעדיפים במקום למלצר ללכת להיות מציל בים? מלא חבר'ה צעירים אחרי הצבא, במקום למלצר.

גב' שרה פישר:

אתה יודע כמה חבר'ה אני מכירה שיהיו מוכנים לקפוץ על זה אם אתה מציע להם שנה הכשרה?

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

יש קורסי מצילי בריכות בשפע, אבל המעבר מהבריכה לים כמעט לא קיים.

גב' שרה פישר:

זה שונה כשאתה ממתג מציל ים.

גב' גליה חנוך רועה:

למה אי אפשר אבל, יש הרבה ראשי ערים בארץ שיש להם רצועת חוף, זה לא רק תל אביב, שהם יתאגדו ביחד, ראשי הערים?

גב' שרה פישר:

אין תחום בארץ, חוץ מראש הממשלה, שיושב בו בן אדם אחד. מי זה בן המזל הזה שסידר לעצמו ג'וב שאין לו מתחרים? אנחנו מדינה דמוקרטית.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

יש פורום, אני רק רוצה משפט אחד להגיד לך, יש פורום,

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

את צודקת במה שאת אומרת בהקשר הזה, שראשי הרשויות ובעיקר ראשי ערי החוף, יכולים וצריכים ליצור מנוף על הרגולטור, על המשרדים הרלוונטיים, על מנת שהם יתנו מענה לצורך בהסדרה והכשרה של מצילים בים קודם כל. אחר כך נדבר על השכר.

גב' שרה פישר:

גם ב-7,000 שקל מלא אנשים יבואו, מלא.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

בסדר. אבל הבעיה היא כרגע שיש איזה שהוא צוואר בקבוק מאד צר וסתום, של אי יכולת לתת להם הכשרה. מי שצרי לפעול על מנת שזה יקרה, זו המדינה. אם המדינה לא פועלת, צריכים להפעיל עליה לחץ. מי שצריך

עיריית תל-אביב-יפו

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה ונהלת העיר
יו"ר הועדה

להפעיל עליה לחץ, זה ראשי הרשויות, שהאינטרס הזה הוא אינטרס מיידי. ראש עיריית גבעתיים פחות מעניין אותו. אבל הרצליה, נתניה, תל אביב, אשקלון, חיפה וכו', זה בסופו של דבר צריך להיות האינטרס המיידי שלהם. איך עושים את זה?

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

יש פורום ראשי רשויות החוף, שמי שמייצג את העירייה זה טל ואני בפורום הזה, מהיום הראשון שהוא קם. מי שמרכז את הפורום הזה זה אופיר פינס שהיה שר הפנים ומכיר טוב את הבעיה בחופים.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

היה כנס לפני חודש.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

יש כל הזמן.

מר טל פילטר - סגן מנהל אגף החופים והמציל הראשי:

והפורום הזה גם לא מצליח לקדם את העניין.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

יושבים – ראש עיריית אילת, ראש עיריית בת ים, ראש עיריית הרצליה, נהריה – כל ראשי רשויות החוף, מצליחים לקדם דברים שקשורים בקידוחי ים ובאיכות הסביבה ובכלכלה ימית ובמה לא, גם במצוקים מטפלים בפורום הזה. דבר אחד שאף אחד במדינה לא יכול לקדם, זה נושא ההצלה. אף אחד לא מסוגל לקדם את זה.

גב' שרה פישר:

אפשר.

מר טל פילטר - סגן מנהל אגף החופים והמציל הראשי:

בטוח שאפשר.

גב' שרה פישר:

אני מעזור לכם. אני אומרת לכם שוב, הנה, בהתנדבות מלאה, אני אזרחית, לא צריכה לא את הכסף ולא כלום, אני בן אדם שרואה מהבית את הים, שהולך כל יום לים, ליבי נקרע. על כל אספקט שהעליתם פה. ויש להכול פיתרונות מעשיים. ברגע שאתה בונה תוכנית מעשית ריאלית שמציעה כל כך הרבה פתרונות, אין מישהו שיעמוד בדרכך. ככה אני מאמינה.

גב' גליה חנוך רועה:

מי הדובר של פורום רשויות החוף?

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

האמת שמי שמרכז את זה הוא אופיר פינס.

גב' גליה חנוך רועה:

אבל הוא לא הדובר אני מניחה.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

ד"ר אורלי רונן.

גב' גליה חנוך רועה:

אם הם מתעסקים בזה בינם לבין עצמם בצורה שאף אחד לא יודע, אם הם כותבים מכתב שהוא פומבי, שייצא החוצה, לא רק במחשכים, שהציבור יידע ממנו – זה קצת עושה יותר רעש מאיזה אי-מייל שמישהו ישלח מפקיד אחד לפקיד אחר בסופו של דבר.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אתה אמרת דבר כזה, אמרת – אם אתם מכירים אנשים שרוצים להיות מצילים, נגיד שאני מכיר, יש לי בן דוד שרוצה להיות מציל, מת להיות מציל, איך תכשיר אותו?

מר טל פילטר - סגן מנהל אגף החופים והמציל הראשי:

אני מדבר על כאלה, יש המון מצילים שהם מוכשרים שלא עובדים במקצוע. אני לא יכול להכשיר.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

יש לי אחד שהוא מת להיות מציל. מה אתה יכול לעשות איתו? חוץ מלשלוח אותו להרים את בדלי הסיגריות.

מר טל פילטר - סגן מנהל אגף החופים והמציל הראשי:

אם אתה תשכנע את רון שאנחנו נקים פה בית ספר ושהמדינה, עם כל הניסיון והוותק שיש לי, שלכל דעה אובייקטיבית בארץ, מכל אנשי המקצוע הבכירים יודעים שאני כן מסוגל להכשיר, אני לא צריך לעבור שום קורס בשביל להכשיר מצילים, אפשר לקדם את זה מול המדינה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אתה מסוגל, אבל אתה לא יכול לקבל הכשר מהמדינה. זה כמו עם הסיפור של סמכויות שיטור של הפקחים.

מר טל פילטר - סגן מנהל אגף החופים והמציל הראשי:

את ה'סטמפה', כן. נכון, ונכשיר.

גב' שרה פישר:

עיריית תל אביב הרי עכשיו עושה הכשרה בחינוך, שתעשה את אותו דבר. עיריית תל אביב עכשיו יוצאת בפרויקט חינוכי להכשרת מורים.

גב' גליה חנוך רועה:

אני רוצה לשאול מה הסמכות של ועדת איכות סביבה בתור ועדה סטטוטורית לקדם חלק מהנושאים האלה. גם בעניין תוכנית אב לניקוז ולקבל את המידע איפה זה עומד ואיך מקדמים, וגם בעניין של המצילים. מה הוועדה כוועדה יכולה לעשות כדי לדחוף את הדברים האלה קדימה? איזה לחצים על מי צריך להפעיל בתוך העירייה? האם בכלל זה משהו של העירייה או שזה משהו מחוץ לגבולות העירייה?

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אנחנו יכולים מן הסתם להוציא החלטה שבהחלטה אנחנו קוראים (אפשר לנסח את זה אחר כך) להסדיר את העניין של ההכשרות, בין אם זה באמצעות זה שהמדינה תכשיר, בין אם זה במה שנקרא בהליך המקוצר של מצילי בריכות שזה 4-5 חודשים או בהליך היותר ארוך שזה אנשים שבאים מה שנקרא מהרחוב וצריכים להיות מוכשרים מ-א', או לחילופין, אני לא אגיד פנטזיה של טל, אבל עם ההסתכלות ארוכת הטווח לגבי לעשות משהו in house עירוני.

גב' גליה חנוך רועה:

אבל זה משהו שאפשר לקדם.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אני לא מנסה לברוח מהעניין. אבל בסוף המנופים שלצורך העניין יש לראש עיר או לראשי ערי החוף הם יותר חזקים מאשר המנופים שלי כיו"ר ועדת איכות הסיבה.

גב' גליה חנוך רועה:

זה ברור. אבל השאלה מה אנחנו כאן כן יכולים לעשות כוועדת איכות סביבה, בגלל שיש לה יכולת סטטוטורית ואפשר לקבל פה איזה שהן החלטות, אני לא יודעת בדיוק איך זה עובד עד הסוף. אבל אני שואלת, ברור שאנחנו לא יכולים עכשיו לטפל בעניין המדיני במשרד העבודה, זאת אומרת, זה לחצים שצריכים לפעול.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

אני יכול להגיד לך שהסמכויות שלי כמעט בלתי מוגבלות ברצועת החוף. אני לא צריך לא ועדות ולא רעיונות, אני צריך ליישם. שיבוא לי רעיון טוב שאפשר ליישם אותו – אני אישם אותו בשניה. אין לי שום בעיות. כל רעיון טוב ברצועת החוף אני, בידיים שלי, עם העובדים שלי יכולים לעשות.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

היא התכוונה לעניין המצילים. איך מפעילים לחץ על מקבלי ההחלטות?

גב' גליה חנוך רועה:

איך הוועדה הזאת יכולה להפעיל לחץ?

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

אני רוצה לספר לך משהו, אמיתי. לפני בערך שבועיים היה כנס בטבריה של כל מנהלי אגפי החופים בארץ, והגיע בחור ממשרד העבודה, יוסי בן יעקב, שהוא אחראי על המצילים, וכולם התנפלו עליו שם. אמרו לו – תשמע, זה מצב לא הגיוני. מדריך מצילים אחד נשאר בארץ? והוא כבר גם לא ילד. השנה ניסו להרים במכון וינגייט קורס והביאו את הבחור הזה שהוא ידריך את הקורס. כמובן שהוא עשה הכול בשביל שזה לא יקרה.

מר טל פילטר - סגן מנהל אגף החופים והמציל הראשי:

הוא אמר שהוא רוצה 300 אלף שקל.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

שלא יקרה הקורס הזה וזה לא קרה. אנחנו לחצנו עליהם במעמד הזה של המפגש באמת להכשיר אנשים כמו טל, שהם מוכרים בכל הארץ, שיהיו 10 כמו טל שהם יכשירו מצילים, ואז תוך שנה שנתיים אפשר להציף את כל החופים במצילים.

רפאל חזני:

כמה אנשים טובעים?

מר טל פילטר - סגן מנהל אגף החופים והמציל הראשי:

בארץ - עשרות.

קריאה:

בגלל המחסור במצילים.

גב' שרה פישר:

אתה יודע מה, אתה מתאר התנהלות של פשע. זה פשע.

גב' גליה חנוך רועה:

אולי זה משהו שצריך לצאת לעיתונות, לספר את הסיפור, אולי יש שם איזה סיפורים גם של איזו שהיא שחיתות.

גב' שרה פישר:

יש פה שחיתות חד וחלק.

גב' גליה חנוך רועה:

צריך להתחיל להוציא את זה החוצה.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

אנחנו מדברים על עובדות. רק על עובדות.

גליה

בסדר. אבל יש איזה אינטרסים שם שהם לא הגיוניים, משהו שם מפעיל אותם שזה לא ההיגיון הבריא.

גב' שרה פישר:

משהו פה מסריח.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

אתם מוזמנים לבדוק.

מר יאיר וולוביץ:

אני מצפה לתשובות יותר רציניות פה. זה מסכן חיי אדם ואתם אומרים – אנחנו לא יודעים איך לפתור את זה. כל האזרחים באים בהתנדבות, משאירים את הילדים בבית בשביל להעלות את הדבר הזה ואתם אומרים – אנחנו לא יודעים איך לפתור את זה. אז בשביל מה באנו לפה, בשביל שתגידו אנחנו לא יודעים איך לפתור את זה?

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

אנחנו? אנחנו מחליטים במדינת ישראל?

כמו שאתה לא מדריך נהיגה, אתה לא מדריך מצילים.

מר יאיר וולוביץ:

אני אגיד לך מה אני אצפה, ראובן, אני מצפה שאתה בתור ראש הוועדה תגיד – אני אציף את זה לרון חולדאי.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

לפני שאתה מצפה, ואני נורא מתאמץ לעמוד בציפיות שלך, למרות שזה לא קל, אבל אני אגיד לך משהו, הם לא הכתובת.

מר יאיר וולוביץ:

אני יודע, אתה הכתובת.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

הם לא הכתובת. אני כתובת משנית, אני לא משתחרר מאחריות. הכתובת בסופו של דבר בעיני זה אלה שיש להם את המנופים הכי משמעותיים אל מול לצורך העניין המדינה. זו בעיה שמשותפת לכל ראשי הערים שהם ראשי ערים שהערים שלהם סמוכות לחוף הים.

מר יאיר וולוביץ:

בסדר, אבל מה אנחנו עושים פה, בוועדה הזו?

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אני יכול וצריך לעשות את מה שבעצם התחלת לומר, אני אפנה לחולדאי, אני אבקש לדעת ממנו מה נעשה בהקשר הקונקרטי בכל מה שקשור אולי לחקיקה, אולי להעסקת לוביסט שיעסוק בעניין הזה, בהפעלת כוח על משרד העבודה. איך בסופו של דבר אפשר להסדיר משהו שהוא על פניו, ואני גם כמוד, שרה, אני חושב שיהיו הרבה קופצים על העגלה הזו שבאים מהרחוב. הרי להרוויח 7,000 שקל זה לא שכר רעב.

גב' שרה פישר:

אני כבר רואה vision של פרויקט ביפו.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אולי השכר הוא לא ממש גבוה, אבל חבר'ה צעירים, שזאת עבודה,

גב' שרה פישר:

תכליס, זו עבודה סקסית ומגניבה, חד וחלק. ואפשר למתג אותה ככזאת.

מר טל פילטר - סגן מנהל אגף החופים והמציל הראשי:

זה מצד אחד. מצד שני זו שליחות, זו הצלת חיים, עבודה עם המון אחריות.

גב' שרה פישר:

אז אני אומרת, זה הכול ביחד.

עיריית תל-אביב-יפו

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הועדה

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

החסם המרכזי הוא כרגע שאין מי שבעצם יכשיר את האנשים שהם לא מוכשרים כמצילים.

מר טל פילטר - סגן מנהל אגף החופים והמציל הראשי:

נכון. יש בן אדם אחד בארץ.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אם אתה היית שם היום קול קורא או מודעה בעיתון לשבועיים, היית מקבל מאות פניות.

מר טל פילטר - סגן מנהל אגף החופים והמציל הראשי:

במידה והעירייה מוכנה לממן להם את הקורס הזה, אני גם מאמין.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

הבעיה שלך כרגע היא בכלל לא במקום, לפי מה שאני מבין, מי יממן את הקורס. הבעיה היא כרגע שאין קורס.

מר טל פילטר - סגן מנהל אגף החופים והמציל הראשי:

בדיוק. שאין מי שידריך את הקורס.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אנחנו עוד לא בשלב של לממן. יכול להיות שהיית אומר לו – נעשה חצי עליך, חצי עלינו. אתה בכלל לא שם, לפי מה שאני מבין. הבעיה היא כרגע שאין לך קורס.

מר טל פילטר - סגן מנהל אגף החופים והמציל הראשי:

נכון.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

נעשה סיכום קצר וסבב אחרון לפני סיכום. נתחיל מיאיר.

מר יאיר וולוביץ:

שאלה קטנה, גם בתור אזרח וגם בתור יו"ר עמותת 'ארץ ללא בדל' לגבי מאפרות החוף. השתמשו בזה, חלק הלך הביתה וצריך לחדש אחת לעונה. מה שקורה בפועל ב-8 השנים האחרונות זה שהעירייה קונה שנה כן, שנתיים שלוש לא, ואחר כך קורה משהו מצחיק. הם לא רואים את זה, אנשים רואים שאין את זה מספיק, לוקחים את זה הביתה. אחר כך אתה בא בישיבה ואומר – אנשים לוקחים את זה הביתה – ואתה צודק, בחלק מהמקרים, לפעמים גם משאירים את זה או מחזירים את זה. המתקנים נשארים רוב הזמן ריקים כי זה עוד איזה משהו על הפקחים ואין להם כוח כל כך לשים את זה, אבל בחלקם כן שמים כשפונים אליהם. אם יש בעיה של מימון, שזה לא הרבה כסף עולה, אין בעיה, אני יכול לפתור את זה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

עזוב אותך. דבר איתם בנפרד.

מר יאיר וולוביץ:

לא, אבל זה חלק מהפיתרון של הכלוך. 40 אחוז מהלכוך בים התיכון זה בדלי סיגריות.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אתה מייצג את העניין הזה? זה נושא שאתה מקדם אותו?

מר יאיר וולוביץ:

אבל זה קשור לפורום.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אבל אתה נכנס לאופרציה, אם יש בעיה של כסף, אז דבר איתם בנפרד. בעוד שניה אנחנו מסיימים, תפוס אותם שניה בצד, תישארו 3 דקות, דברו אם אפשר.

מר טל פילטר - סגן מנהל אגף החופים והמציל הראשי:

א', כן, יש בעיית מימון. אם יש לך פיתרון, אז אחלה.

מר יאיר וולוביץ:

כשבאה חברת סיגריות ואומרת – אני מוכנה לממן את הדבר הזה, אבל זו החלטה של העירייה להחליט אם הם מוכנים למתג את זה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

דבר איתם באופן לא פורמאלי. אם תהיה בעיה, דבר איתי, ונראה אם אפשר להשיג תקציב.

גב' גליה חנוך רועה:

אני מקווה לצאת מפה עם כמה דברים קונקרטיים שנוכל לקדם, לקבל בסיכום את המידע שחסר לנו גם לגבי מערכות הניקוז וגם לגבי הסיפור הזה של המצילים בחופים ושל ניקיון המים בים. 3 נושאים מאד חשובים.

לצאת מפה עם איזה שהן החלטות קונקרטיות.

גליה לימור שגיב:

נשאלה שאלה שלא קיבלנו עליה תשובה בעצם, מה הסמכות של הוועדה? וזה מאד יעזור למקד את הדיונים ולהתקדם. כל הפרויקטים שהוצגו מאד מרשימים. אין ספק שתל אביב גם בזה מתקדמת לעומת רשויות אחרות, הרחוקות יותר ודאי, הקרובות יותר זו שאלה. אבל ברור שנעשית פה עבודה מאד יפה בחופים. החופים רוב הזמן מאד נקיים, אני לא מסכימה עם מה שנאמר. כן אותי אישית מצער כשאני באה לישיבה בנושא מצב הים והחופים, שזה מסתכם בפסולת וניקיון. לא דיברנו על קידום שמורת טבע ימית, ועל בניה בחופים, ועל נגישות, ומה המצב של 3 או 4 חופים שעדיין הם לא חופי דגל כחול. בנתניה כל החופים, הגם שנכון, זו עיר יותר קטנה. ועוד נושאים שבכלל לא דנו בהם פה.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

את יכולה לבוא לוועדה של דגל כחול. את יושבת גם בוועדה של דגל כחול, לא? אז את יודעת.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

קודם כל, הישיבה הזאת נועדה לדבר על פתיחת עונת הרחצה ועל מצב הים עצמו, גם החוף וגם היום, ובגדול, לא בהקשרים של טבע עירוני. כל שאלה אחרת שיש לנו תשובה, יכולת לשאול בהקשרים של חופי דגל כחול וכו'. צר לי שאת מאוכזבת.

מר דב רנדל:

הייתה ישיבה מאד פורה. יש לי איזה רעיון, אולי פוליטי, שאפשר לקדם את העניין. נדבר אחר כך.

מר רפי חזני:

לי מפריע הנושא של המדיניות, שבעצם במדיניות הזאת שהים זה מקום לנופש. הים זה הרבה יותר מזה. אבל גם לנופש, אפשר להתייחס לנושא של הכלוך ומה שקורה בצורה אחרת. אם אתה בא לנופש, אם המדיניות שהמקום לנופש ומישהו מלכלך ואותו לא רוצים לתפוס, נוצר מצב שאנשים חושבים שאפשר ללכלך ולא יקרה כלום. אפילו בצורה סמלית עם קצת אכיפה.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

זה נראה לך שאנשים באמת באים ומלכלכים והם חושבים שזה בסדר?

מר רפי חזני:

אחרת לא היו מלכלכים.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

כל האנשים שבאים עם הרמקולים והבוקסות, אתה יודע, בחוף הים, אחד יושב ומפעיל דיסקוטק. אתה יודע כמה בעיות יש של איכות סביבה בחוף הים? בעיות של מחזור. אני יכול להציג לך עוד הרבה נושאים.

מר רפי חזני:

דיברתם על המדיניות על העירייה. זה מה שאמרתם. לי מפריע, אם המדיניות ככה מתגלגלת, שבסופו של דבר היא גם לא מביאה מה שהיא רוצה, היא לא מביאה את זה.

גב' שרה פישר:

אשמח לנדב מזמני הלא פנוי למען בקשות מעשיות שלכם יש את הכוח לבקש אותן. אשמח לשבת אתכם, להגדיר אותן ולנסח אותן. אני אשמח להיות לעזר בכל העניין הזה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אני אסכם את שלושת הנקודות שאת בעצם דיברת עליהן או ביקשת אותן בסוף הדברים שלך, וגם אמרת את זה תוך כדי הדברים שלי, לגבי נושא ההדרכה, שזה איזה שהוא צוואר בקבוק מאד משמעותי סביב העניין של המצילים. כמובן הצלת חיים, מתן איכות חיים לאנשים שנופשים בים לקבל שירותי הצלה בצורה הרבה יותר רחבה כמו שבאמת מציאות החיים דורשת. אנשים נמצאים בים באמת מלפני הזריחה ועד אחרי השקיעה. אני אפנה לחולדאי לראות באמת איפה זה עומד מבחינת העיסוק, נקרא לזה, היותר פוליטי, ציבורי. כי באמת הם לא הכתובת. זה אמור להיסגר, ההתמודדות צריכה להיות מול השר, מול המחוקק, ואולי מעבר לכך לגבי

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה ונהלת העיר
יו"ר הועדה

רשויות אחרות. כמובן האיגוד של ראשי הערים סביב העניין הזה הוא גם מאד משמעותי וחשוב, כי הם יכולים להוביל שינוי.

גב' שרה פישר:

צריך להציף את זה לחולדאי באמת.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

כי זה בדרך כלל גם ערים גדולות וחזקות – אם זה ראשון, אם זה נניח נתניה, הרצליה, חיפה, נהריה פחות – הערים היותר חזקות וראשי הערים היותר דומיננטיים פחות או יותר שיש לנו כאן. זה דבר אחד. הדבר השני, לגבי מערכת הניקוז בתוכנית האב – אני אבקש מעזרא לשלוח ונעביר את זה לכולם כאן, את הפיילוט שהוא דיבר עליו. שתיים – יש את העניין של היישום של תוכנית האב בהקשרים של בנייה חדשה, אז יש טרמינולוגיה שאני כמי שיושב בוועדת המשנה לתכנון ובנייה אני רואה באמת את ההקפדה שיהיו 15 אחוז חלחול וכו'. אני אקבל פרטים יותר מדויקים לגבי מה קורה עם בנייה חדשה ומה קורה לגבי היישום של תוכנית האב בכל מה שקשור למצב קיים של עיר ולא רק לבנייה חדשה. ניקיון המים – אני באמת לא יודע איך להתמודד עם זה. כי מצד אחד יש את רשות נחל הירקון, שהם כנראה מזהם משמעותי.

קריאה:

במסווה של אורגני.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

יש את חזון העיר שעדכנו אותו לפני מספר חודשים וגם אמרתי את זה במהלך הישיבה היום. בחזון העיר יש שימת דגש מאד משמעותית על מי אחראי על הים ומי צריך לטפל בו, וגם על פעולות של מחקר שהעירייה אמורה לבצע על מנת בסופו של דבר להעמיד מים ראויים לציבור המתרחצים. זה אתגר מאד משמעותי וזה גם לא משהו שיקרה מהיום למחר, עם כל הצער שבדבר, אבל צריך לשים את זה על סדר היום של העירייה מבחינת העיסוק בזה הקונקרטי והפניית משאבים.

גב' גליה חנוך רועה:

ולהבין מי הגוף שבעצם צריך לקחת את האחריות הזאת של ניקיון הים. היום זה בעצם לא משהו שהוא קיים בשום, אין אף אחד שהוא הכתובת לדבר הזה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אני חושב שאגף החופים הוא גם אגף החופים והים.

גב' גליה חנוך רועה:

אבל צריך להגדיר אותו ככזה מבחינת מדיניות של העירייה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

הרבה אנשים מדברים איתי על העניין של הים, הים הוא כאילו מן אזור חוץ טריטוריאלי כזה שמנסים להשכיח אותו, לא להתעסק בו, לא לטפל בו, מגיעים עד קו המים, שם עושים את הפעולות שעושים כמיטב יכולתם ומעבר לזה זהו, פה אנחנו נעצרים ואנחנו לא פועלים בתוך המים. וזה אתגר.

מר יאיר וולוביץ:

אפשר להעלות הצעה לשנות את השם לאגף החופים והים? להתחיל בזה. זה אומר שהאחריות על הים היא שלהם.

גב' שרה פישר:

אבל הם לא יכולים לקבל אחריות בלי שיש להם יכולות להוציא אותה לפועל.

מר יאיר וולוביץ:

האחריות שלהם גם בלי סמכות. אחר כך לאט לאט.

גב' שרה פישר:

זו התחלה, אבל זה דורש תקציבים, זה דורש פרסום, זה דורש אחריות.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אני מעזור לך. הוא מתכוון לומר שיכול להיות ששינוי השם, לצורך העניין, הוא לא רק דבר סימבולי, הוא הכרה עירונית שצריך לעסוק בזה.

מר אבי ליכט - מנהל אגף החופים:

כמו למשל חטיבת חופים וים.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אני מודה לכולם ונועל בזאת את הישיבה.

*** * * הישיבה נעולה * * ***